Ness

İskoçya'nın Ne
yaratıktan dah
Aşağıdaki yazı
gelmiş olabile
olduğu ele alır

jor

uhat şatosuyla birlikte
n Ness'in görüntüsü.
de ıssız dağlık burun
ilmekte (üstte).

Loch Ness'in bir kesiti. Yazın bile balıklar yüzeye yakın yerlerde yoğunlaşırlar. Yüzey sularında ısı yazın 12°C dereceye dek çıkar. Aşağıdaki ısı tabakası, gölün esas suyunu oluşturur. Bu soğuk, turbalık suyun ısısında bütün yıl boyunca ancak yarım derece değişiklik olur. Bu bölgede hiçbir hayvan yaşayamaz (solda).

Ness canavarına kimlik aranıyor

İskoçya'nın Ness Gölü'nde yaşadığı kabul edilen esrarengiz yaratıktan daha önce söz ettik (Bkz. sayfa 179, 234 ve 258). Aşağıdaki yazıda, bu yaratığın nasıl yaşayabileceği, nereden gelmiş olabileceği, bir memeli mi, yoksa sürüngen mi olduğu ele alınıyor...

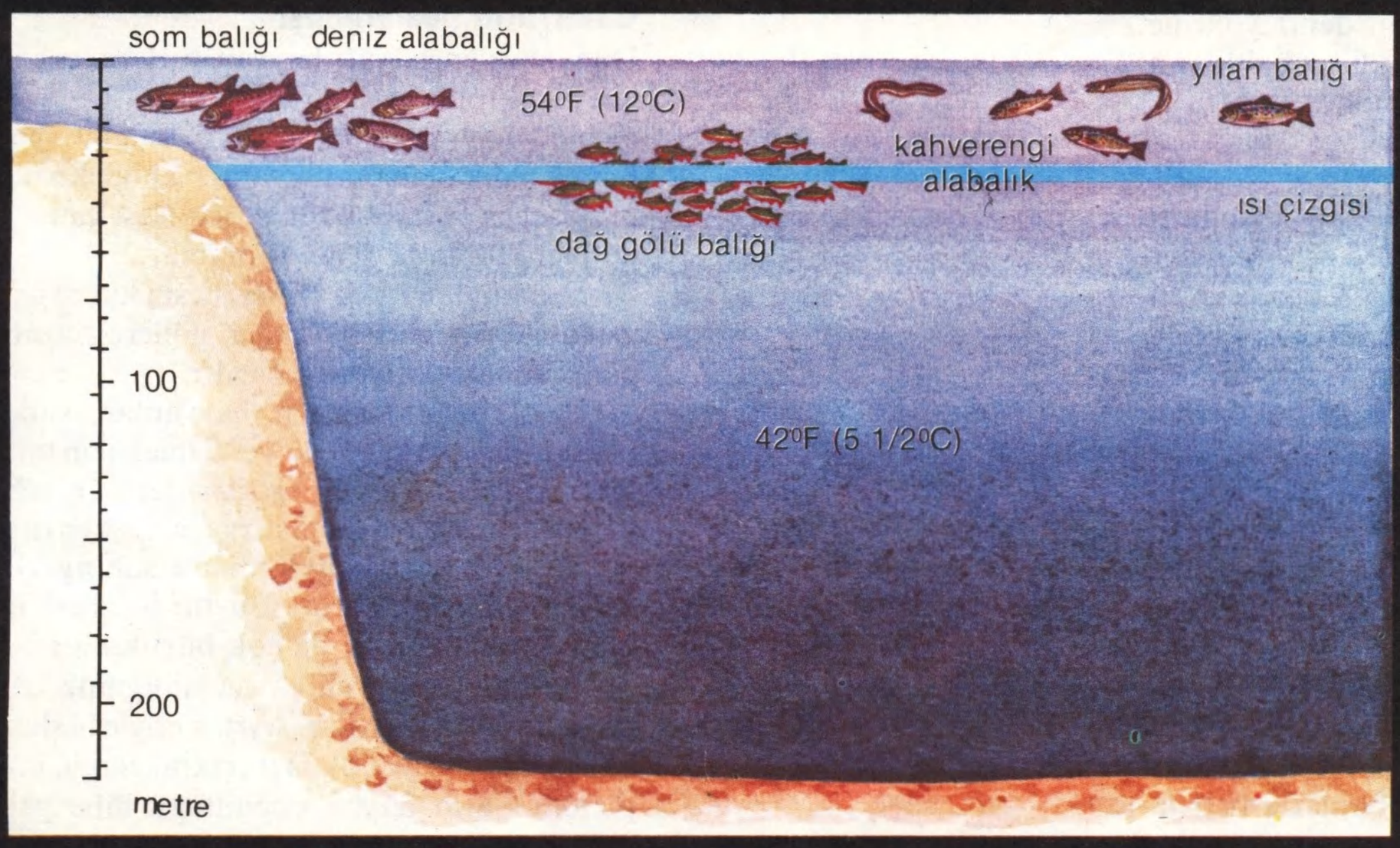

Urquhat şatosuyla birlikte Loch Ness'in görüntüsü. Geride ıssız dağlık burun görülmekte (üstte).

Loch Ness'in bir kesiti. Yazın bile balıklar yüzeye yakın yerlerde yoğunlaşırlar. Yüzey sularında ısı yazın 12°C dereceye dek çıkar. Aşağıdaki ısı tabakası, gölün esas suyunu oluşturur. Bu soğuk, turbalık suyun ısısında bütün yıl boyunca ancak yarım derece değişiklik olur. Bu bölgede hiçbir hayvan yaşayamaz (solda).

NESS GÖLÜ'nü bir veya daha fazla büyük yaratığın barınağı sayabilmek için, cevaplanması gereken başlıca sorular şunlar: Yaratık ya da yaratıklar, oraya ne zaman yerleştiler, nasıl varlıklarını sürdürüyorlar? En önemlisi, bu yaratığın türü ne?

Gölün özellikleri

Loch Ness, İskoçya dağlarını bölen, Büyük Glen fayının kuzey ucunda yer alan bir göldür. Derinliği 200 metredir. Denize, Ness nehri ile bağlantılıdır.

10.000 yıl önce buzullar Kuzey İskoçya'yı terk ettiğinde, Büyük Glen fayı denize açılmıştı. Daha sonra çevredeki yer kabuğu yükseldi. Bundan ötürü Loch Ness'in denizle ilişkisi bir tek Ness nehri aracılığı ile oldu.

Canlıların gelişi

Gölde yaşadığı öne sürülen yaratıkların buraya 10 bin yıl önce buzulların çekildiği zaman gelmiş olması gerekir. Bu yaratıklar göle, ya denizden, ya da başka bir tatlı su kaynağından gelmiş olmalıdırlar.

Büyük bir yaratığın göle bir tatlı su kaynağından gelmesi uzak bir ihtimaldir. Çünkü gölün yakınında böyle büyükçe canlı barındırabilecek bir kaynak yoktu. Ayrıca, engebeli arazide uzun mesafeler geçmesi gerekiyor. Yani sonuç olarak, yaratığın kökenini denizde aramak daha mantıklıdır. Ayrıca elde İskoçya kıyılarında "canavar" görüldüğüne dair çok eski kayıtlar da var.

Deniz yolu

Gölde şu anda yaşayan büyük balık türlerinin tümü nehir aracılığı ile göç edebiliyorlar. Bu balıklar som balığı, deniz alabalığı, kahverengi alabalık, dağ gölü balığı ve yılanbalığıdır.

Bunların çoğu erişken hayatlarını gölde geçirirler. Üremek içinse, nehir yolu ile Sargasso Denizi'ne giderler. Herhangi bir bilinmeyen türün varlığını açıklamak için en akla yakın varsayım, bu yaratığın deniz yolu ile gelmesidir. Yukarıda sözü edilen balıkların durumu bu varsayıma uygundur.

Gölün ısısı ve bitkileri

Ness Gölü'nün boyutları ve yaşam koşullarının değişmezliği açısından ilginç özellikler var. Suyunun dipteki ısısı, 5,5 dereceyi en fazla yarım derece geçer. Yazları, üstteki 30 metre su, 12 dereceye kadar ısınabilir. Bu tabaka, dipteki değişmeyen ısılı tabakadan âdeta ayrılmış gibidir.

Göldeki besin kaynakları, bitkiler, plankton (çok küçük yaratıklar), dipteki tortunun organik bileşikleri ve balıklardır. Karanlık, turbalık su, sarp kıyılar ve kısa yaz mevsimi köklü bitkilerin yetişmelerini kısıtlamaktadır. Böyle bitkilerin çoğunluğu ilk üç metre derinlikte bulunurlar.

Bitkilerin sık bulunduğu yerler kıyılara çok yakındır. Eğer yaratık bunlarla beslen-

Dalgıç, gölün tabanından örnekler topluyor. Bu örneklerin analizi dipte yaşayan bir yaratığın muhtemel besini hakkında fikir verecektir (üstte).

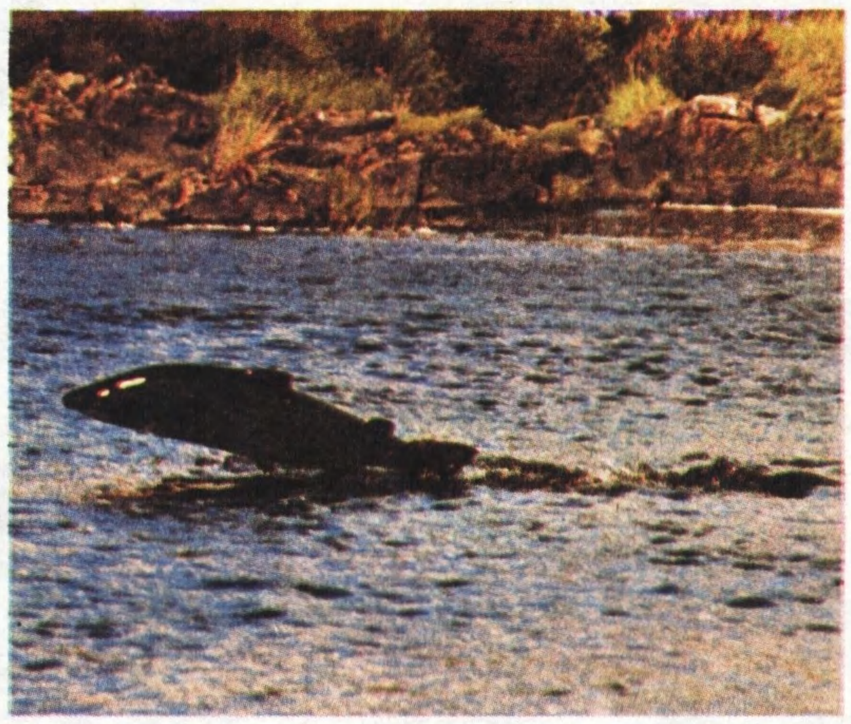

Bir som balığı, yunusbalığı gibi sıçrar. Som balıkları bazen Ness Gölü'ne dökülmekte olan nehirlere doğru hızla kaçarlar. Acaba o anda Ness Gölü canavarı tarafından mı kovalanıyorlar? (sağda)

seydi, onun daha sık görülmesi gerekirdi. Ot yiyen tüm hayvan türleri, yaşayabilmek için fazla miktarda ot yemek zorundadırlar. Göldeki bitki örtüsünün seyrekliği, bu hayvan türlerini ortadan kaldırıyor.

Canavarın beslenmesi

Dünyanın en büyük hayvan türlerinin bazıları planktonla beslenirler. Örneğin, en büyük memeli hayvan olan mavi balinanın ve en büyük balık olan bir tür zararsız köpekbalığının başlıca besini budur. Loch Ness canavarı da planktonla besleniyor olabilir.

Öte yandan İskoç gölleri besin kaynağının azlığı ile ünlüdürler. Diğer göllere nazaran planktonları da oldukça azdır.

Planktonla beslenen hayvanlar, sudaki planktonları yakalamak ve süzmek için birtakım fiziksel uyumlar gösterirler. Örneğin, balinaların ağızlarında süzgece benzer fırçaları vardır. Bazı balıkların ise solungaçları süzgeç görevini görür. Bu türden beslenen hayvanların ağızları da çok büyük olur.

Halbuki bu özellik, ele aldığımız uzun boylu canavara uymaz. Ayrıca böyle beslenen hayvanlar yüzeye çok fazla çıkmazlar. Çünkü planktonların büyük çoğunluğu dibe yakın

yerlerde bulunur. Bu da, canavarın planktonla beslenmediğinin bir başka kanıtıdır. Çünkü Ness Gölü canavarı çok sık görülüyor.

Gölün dibi

Daha önce sözü edildiği gibi, dipteki tortunun organik bileşikleri de besin kaynağı olabilir. Örneğin, bazı iri balıklar böyle beslenirler. Diğerleri ise omurgasız canlılar ve böcek larvaları ile beslenirler.

Ancak Loch Ness Gölü'nün dibindeki organik bileşikler çok zengin değildir. Gölün dibinden alınan örnekler, organik bileşiklerin yalnızca % 15-30 oranında olduğunu gösterdi.

Benzer özellikteki Morar Gölü'nde bazı özel gözlemler yapıldı. Dalgıçlar, 30 metre derinliğe dalarak tortularla beslenen iri hayvan izleri aradılarsa da, hiçbir şey bulamadılar. Ancak bu bulgular, bilinmeyen yaratıkların dipte bir besin kaynağı bulma ihtimalini ortadan kaldırıyor. Çünkü Morar Gölü'nün 300 metre derinliğinde, tortular arasında omurgasız bir hayvan kolonisi keşfedildi.

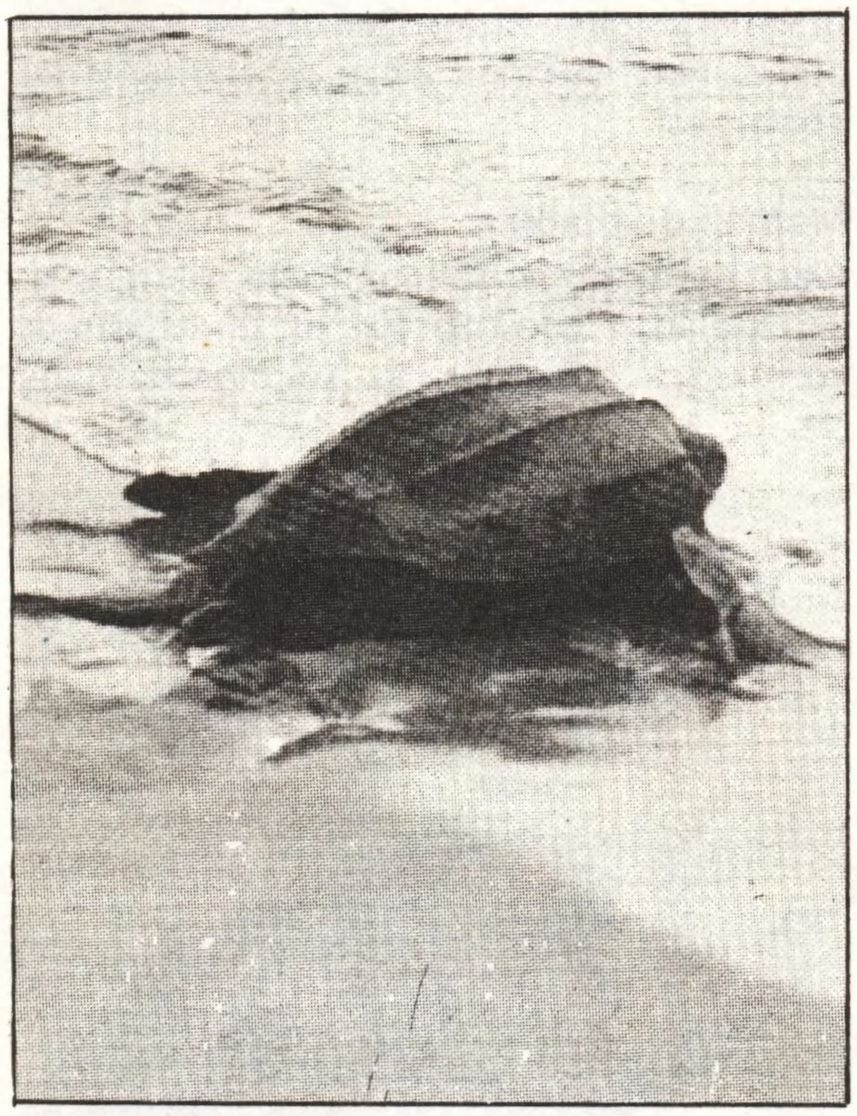

Deri sırtlı kaplumbağa yumurtladıktan sonra Malaya Denizi'ne geri dönüyor. Loch Ness canavarının bir sürüngen olamayacağı öne sürüldü. Soğukkanlı hayvanlar olan sürüngenler çevrelerinin ısılarına bağımlıdırlar. Ness Gölü'nün şartlarına uymazlar. Ancak deri sırtlı kaplumbağa, en soğuk denizlerde bile yaşayabiliyor. Bu hayvana İskoçya sahillerinde de rastlandı (solda).

Greenland sahilleri açığında bir ayıbalığı görülüyor. Ayıbalıkları, en soğuk sularda bile yaşayabilirler. Bu gerçek, Loch Ness canavarının bir memeli olabileceği teorisini destekliyor (altta).

Göldeki besinler

Büyük bir hayvan için en mükemmel besin kaynağı, göçmen som balıklarıdır. Gölde, olgunluğa erişmeyi bekleyen çok sayıda kahverengi alabalık ve yılanbalığı bulunuyor. Ancak yine de göl, biyolojik olarak çok zengin sayılmıyor.

Kapalı bir gölün üretken olabilmesi için, bir gıda zincirine sahip olması gerekir. Bu zincir, suda bulunan kimyasal besin maddelerinden başlar ve fotosentez için gerekli ışığa kadar devam eder. Çok küçük bitki artıkları ve çok küçük hayvan artıkları ne kadar çoksa, canlı varlıklar da o kadar çok olur. Özellikle omurgasız hayvanlar ve balıklar bunlarla beslenirler.

Ness Gölü'ne akan yedi nehir, gerçekte çok az besin getirirler. Oich, Tarff, Foyers, Farigaif, Ennick, Coiltie ve Morriston adlarındaki bu nehirlerin aktıkları arazi taşlıktır. Suyun getirebileceği bütün organik bileşikler, bu taşlara takılıp kalırlar.

Som balıkları

Som balıkları ve deniz alabalıkları, canavarın gıda sorununa bir çözüm getiriyor gibidir. Som balıkları göle nehirler yoluyla inerler. Yaşamlarının ilk iki yılını gölde geçirirler ve ağırlıkları 250 grama ulaşır. Ardından üç yıl süreyle denize dönerler.

Bu sırada 18 misli kadar ağırlığa çıkmışlardır. Bu kiloya ulaşmak için gerekli olan enerjiyi denizden alırlar. Göldeki gıda kaynaklarından yalnızca gençken faydalanırlar. Sonuçta gölde bütün yıl boyunca yetişkin som balıkları bulunur.

Birtakım davranışlar, canavarın balıkla beslendiği teorisini doğruluyor. Nehirlerin ağzında, som balıklarının yumurtlamak için göle gittiği sıkça görülür. Ancak bazen balıklarda ters yönde aşırı bir hız ve telaş gözlemlenir. Eğer gölde büyük ve bilinmeyen bir hayvan türü varsa, balıkların yumurtlama zamanının bu tür için özel ziyafet dönemleri olacağı kesindir.

Ölüsü yok

Loch Ness canavarının varlığına daima şöyle karşı çıkılıyor: Bu canavarın şimdiye kadar yüzen veya kıyıya çıkmış hiçbir kalıntısına rastlanmadı.

Oysa eskiden İskoç göllerinde garip kadavraların bulunduğuna dair bazı kayıtlar var. Ness ve Morar gölleri derin, sarp ve soğukturlar. Bu soğukluk unsuru çok önemlidir. Soğuk su bozulmayı önler ve yılanbalıklarının artıkları temizlemesine zaman verir.

Loch Ness, ölüleri geri vermeme ününü herhalde bu özelliğinden kazandı. Ayrıca karada ve suda yaşayan birçok sürüngen ve memeli, küçük taşları yutma alışkanlığına

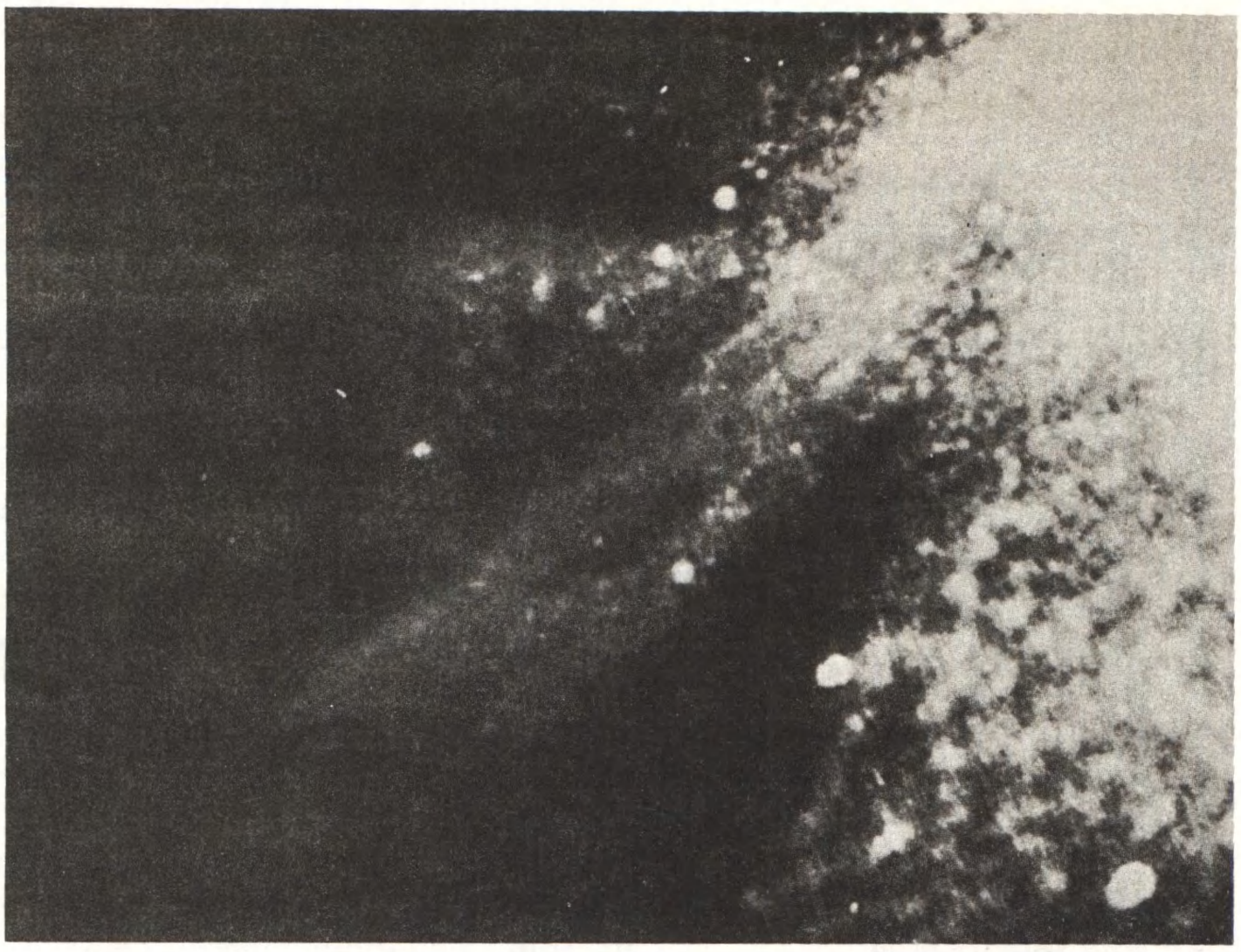

sahiptir. Bu ilave ağırlığı safra olarak kullanırlar. Çünkü yüzeye yakın bölgelerde su basıncı, hayvanı suyun altında tutmaya yetmez.

Böylece safra, ağırlığı artırmak açısından çok işe yarar. Örneğin penguenler, kursaklarında 11 kiloya varan taş taşıyabilirler. Eğer canavar memeli veya sürüngense, safra taşlarını yutmuş olabilir. Bu nedenle ölümden sonra gövdesi gölün dibine çöker.

Dr. Robert Rines'ın ünlü "canavar kanadı" fotoğrafı. Fotoğraf, 1972'de çekildi. Eğer bu gerçekten Loch Ness canavarına ait ise, yaratığın ne olduğu hakkında ilginç bilgiler veriyor. Fotoğrafta, merkezi kaburgalı dörtgen bir kanat görülüyor. Uzmanlar, böyle bir kanadın yüzmek için elverişli olmadığı kanısını taşıyorlar (üstte).

Bir balık yüzgeci ile (üstte solda), denizaslanı kanadının (üstte sağda) canavar kanadı ile karşılaştırılması, yapılarının tamamen farklı olduğunu ortaya koyuyor. Avustralya'ya özgü bir balığın yüzgeci (altta), canavarınkine en yakın olanıdır. Bu yüzgecin de merkezi bir kaburgası var. Bu yüzgeç, ancak deniz yatağında sürünmek için kullanılabilir (sağda).

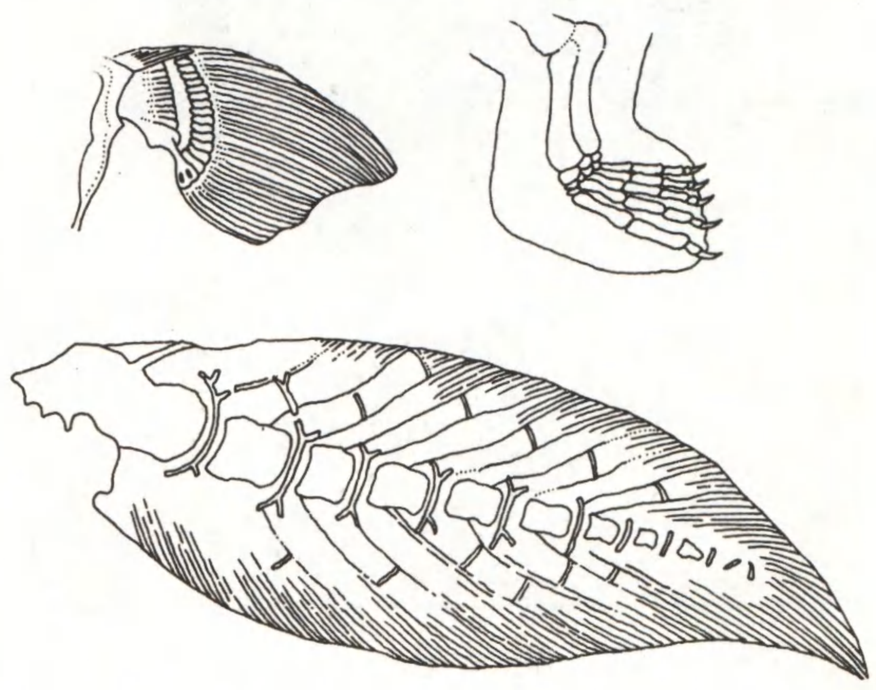

Türü araştırılıyor

Eğer canavar var ise, ne olduğu en ilginç sorudur. Denizde yaşayan yırtıcı bir balığın göle uyum sağlaması hayret verici bir şey değildir. İlginç olan, yaratığın hiç bilinmeyen türde bir hayvan olmasıdır.

Buna ilaveten yaratığın bazı özellikleri onun herhangi bir sınıfa sokulmasını engelliyor. Bu nedenle hayvanbilimciler, bu canavara inanmakta güçlük çekiyorlar.

Bilinen en büyük omurgasız dev, mürekkepbalığıdır. Yakın zamanlara dek o da mitolojik bir hayvan sayılırdı. Loch Ness'deki birkaç gözlem, canavarın dev mürekkepbalığı olduğu izlenimini uyandırabilir. Ancak bu türün tatlı suda yaşayan hiçbir örneği yok.

Sürüngen, memeli veya balık

Bu canavarın bir sürüngen olduğu teorisi çok tutuluyor. Ancak bu teoriye biyolojik açıdan itiraz edenler var. Gölün suyu bir sürüngenin hareketli kalamayacağı kadar soğuk. Ayrıca bir sürüngen, hava almak için su üstüne çıkar. Yumurtalarını kıyıya bırakır.

Yine de bu kuralın istisnaları yok değil. Örneğin tatlı su kaplumbağaları, Kuzey Amerika'da üstü buz tutmuş göllerin altında yüzebiliyorlar. Deri sırtlı kaplumbağa, büyüklüğüne rağmen vücut ısısını sabit tutabilir. Böylece soğuk iklime uyabilir.

Bu kaplumbağalara İskoçya'nın batı kıyılarında da rastlandı. Denizyılanları yavrularını suda dünyaya getirebilirler. Canavarın tanımına en uygun sürüngen "Plesiosaur" dur. Bu sürüngene fosil kayıtlarında en son 70 milyon yıl önce rastlandı. Bununla beraber, 1938'de Hint Okyanusu'nda bu cinsten sürüngenler canlı ve sağlıklı olarak görüldü.

Bu durum, onun uzun zamandan beri dünya yüzünden silinmiş olması gerçeğine ters düşüyor. Bu tip bir hayvanın gölün daha önce söz edilen güçlüklerine uyması da çok akla yakın. İkincil olarak, suda yaşayan sürüngen ve memelilerin derileri ve solunum aygıtları su geçirmez. Solungaç yerine akciğerleri var.

Bu nedenle solunum sistemleri sudan izole olmuş durumdadır. Tuzlu sudan tatlı suya ya da tam tersine geçerken yukarıdaki durum onlara bir tür bağışıklık sağlar. Geçirgen derili ve solungaçlı hayvanların yaşamayacağı şartlarda, bu tür hayvanlar rahatlıkla yaşayabilirler.

Bu nedenle, Loch Ness canavarının soyu tükenmiş olduğu zannedilen dev bir sürüngen olması akla en yakın gelen varsayım olarak görünüyor.

Memeli de olabilir

Geçirgen derili ve solunum için solungaçlarını kullanan hayvanlar, bu tür bir değişimde zorluk çekerler. Deri ve solungaçlarından giren tatlı su, onların vücut sıvılarında dengesizliğe yol açar.

Bu açıdan bakınca, canavarın memeli bir hayvan olması daha büyük bir olasılıktır. Örneğin, fokların çoğu düşük ısılarda kendilerini rahat hissederler. Uzun boyunlu fok ise, gölde görülen yaratığa çok benzer.

Ancak bu durumda üreme bir sorun olur. Genelde foklar, karada ürer ve doğum yaparlar. Ayrıca çok sık solunum yapmak zorunda olmaları nedeniyle daha sık yüzeye çıkmaları gerekir. Bu nedenle foklar Loch Ness'de bu kadar gizli kalamazlardı.

Bir balık mı?

En son ve uzak bir olasılık ise, yaratığın bir balık olmasıdır. Bu tür bir canlı, yüzeye sey-

rek çıkma olayını açıkladığı gibi, üreme probleminini de kolayca halledebilir.

Ancak ne yazık ki, gözlemcilerin çoğu bir balık türünü tanımlamıyorlar. Bununla beraber bölgenin yerlileri, canavarın bilinmeyen büyük bir yılanbalığı türü olduğu kanısındalar.

Sonar çalışmaları ile bazıları dipten yükselen ve tekrar dibe dönen titreşimler saptandı. Bu durum, yılanbalıklarının ve Avrupa kedibalığının karakteristik bir özelliğidir. Her iki tür de geceleyin hareketlenirler.

Sakin, sıcak havalarda yüzeye çıkma eğilimi ilk kez, 1752'de, deniz örümceği denilen **Pontoppidan** adlı araç tarafından gözlemlendi. Loch Ness sakinleri tarafından da doğrulanan bu davranış biçimi dipte yaşayan balıkların bir özelliğidir.

En azından bu tür balıklar barometrik basınç değişimlerinde yüzeye çıkarlar. Yalnızca kedibalıkları değil, Avrupa çoprabalığı ya da havabalıkları da canlı barometre olarak kullanıldılar.

Kanat fotoğrafı

1972'de **Dr. Robert Rines** tarafından çekilen kanat fotoğrafı da, eğer gerçekten bilinmeyen bir hayvana aitse, çok ilginçtir. Baklava biçimli kanat veya yüzgeç, Dr. Rines ve doğabilimci **Sir Peter Scott**'ı bilinmeyen hayvanı bilimsel olarak "Nessiteras rhombopteryx" olarak adlandırmaya yöneltti.

Bu kanadın biçiminin suyu itmeye yetmeyeceği de vurgulandı. Plesiosaur, denizaslanı ve hatta penguenin eklemlerinin tümünde uca kadar sağlam kemikler vardır. Böylece kanadın geri kalan kısmı esneyebilir.

Bu durumda bir dalgıcın paletleri ile aynı işlemi görür. Kanat fotoğrafında merkezi bir kaburga görülüyor. Böylece kanat öne doğru ilerlerken katlanacak ve geriye doğru giderken de sertleşecektir.

Fakat, kanadın işleyiş biçimi belirgin değildir. Öne doğru giderken kanat dönmek veya çevrilmek durumunda kalacaktır. Ancak yine bu hareketler için yeterli sertleşme, bu kanat biçimiyle sağlanamaz.

Avustralya çevresinde yaşayan "ciğerbalığı". Bu balığın yüzgeçleri Dr. Robert Rines'ın "canavar kanadı" fotoğrafının en yakın benzeridir (altta).

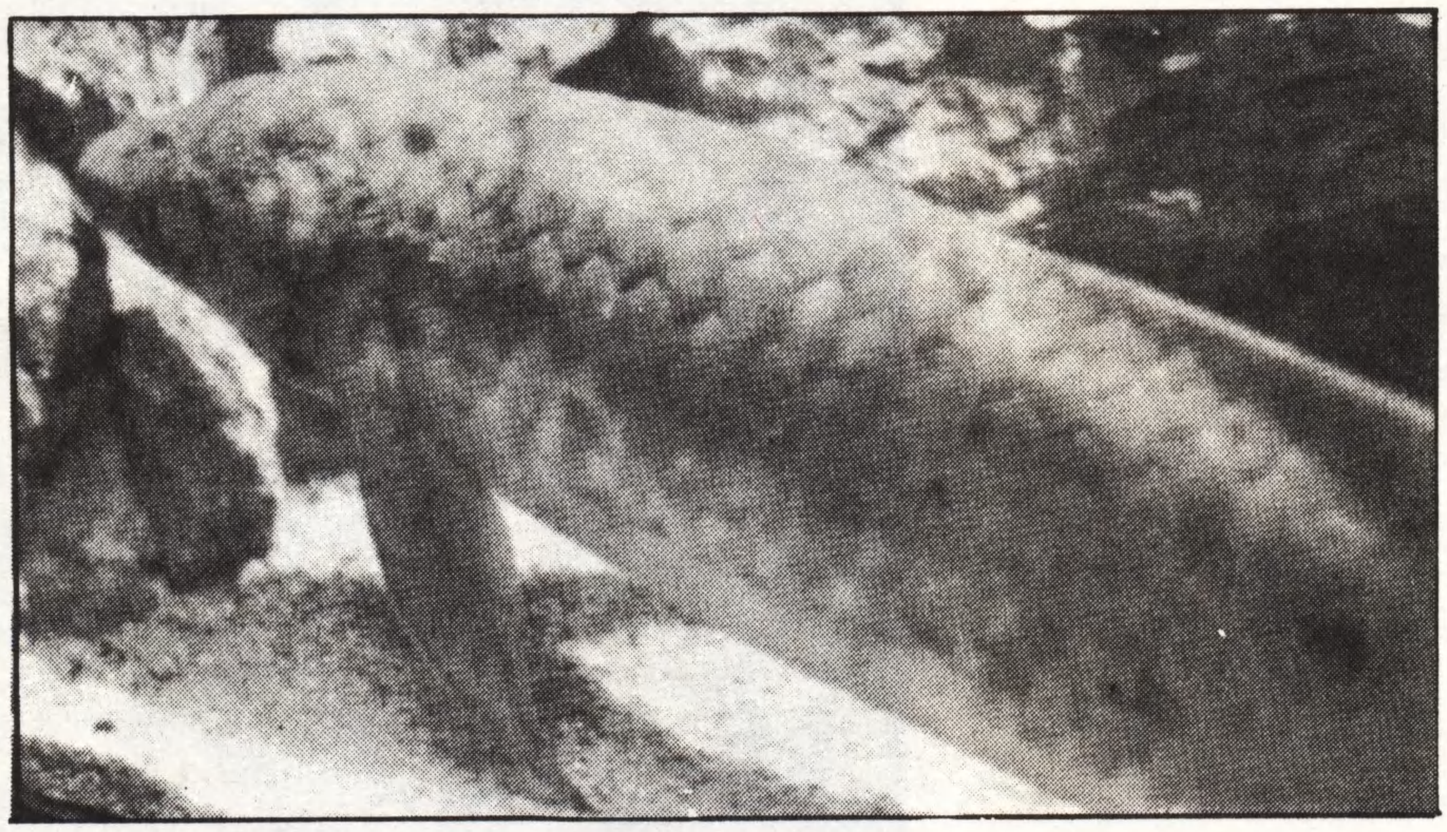

Plesiosaur'un bir modeli görülüyor. Bu sürüngen, Loch canavarının tanımına uyan en yakın türdür. Son 70 milyon yıldır dünya yüzünden silinmiştir. Ancak bu gerçek, canavarın bir Plesiosaur olma olasılığını ortadan kaldırmıyor. Ender bir balık olan Coelacanth'ın da milyonlarca yıldır yaşamadığı düşünülmektedir. Bu balığın bir örneği Hint Okyanusu'nda 1938 yılında bulundu (altta).

Bu durum, kanadın suyu itmek için yeterli olmadığını gösteriyor. Çünkü böyle bir hareket biçimiyle kuvvet kazanamaz; bilakis, kaybedebilir. Halbuki gerçek bir kanat bu biçimde işlemez.

Böylece Plesiosaur'un canavar adayı olma olasılığı ortadan kalkıyor. Büyük bir ihtimalle hayvan, kuyruğuyla suyu itmek durumunda kalıyor. Kanatlar dümen veya fren görevini görüyorlar.

Eğer kanat, balığın bir kısmı olarak kabul edilirse durum değişir. O zaman kanadı yüzgeç olarak adlandırmak gerekir. Yüzgecin suyu itmedeki yetersizliğini kabul ederek, balıkların daima kuyruklarını bu işlemde kullandıkları söylenebilir. Birçok balık türü, yüzgeçlerini başka amaçlarda kullanırlar.

Rines'ın fotoğrafındaki canavarın kanadının bir benzeri de Avustralya ciğerbalığında vardır. Ayrıca bu balığın yüzgecinde belirgin olarak merkezi bir sertleşme de bulunur. Balık, bu yüzgeci dipte sürünmek için bacak gibi kullanır.

Bu nedenle kanadın büyük bir olasılıkla böyle bir dip balığının yüzgeci olması gerekir. Yani bu kanat bir sürüngen veya memelinin yüzmek için kullandığı bir kanat değildir.

Acaba ne?

Öyle anlaşılıyor ki, Loch Ness canavarını kesin olarak herhangi bir hayvan grubuna sokmak kolay değil. Çünkü her durumda cevaplanması gereken pek çok soru kalıyor. Hatta bazen bu sorular canavarın keşfedilmesinden daha da önem kazanıyor.

Eğer o bir amfibiyse, göle nasıl geldi? Eğer bir sürüngense soğuk ile nasıl baş ediyor? Eğer bir memeliyse, gizliliğini nasıl koruyor? Ve eğer bir balıksa, gerçekten çok garip bir balık!..

Loch Ness Gölü'nde gerçekleştirilen yeni sonar çalışmaları. Sayfa 354'te.

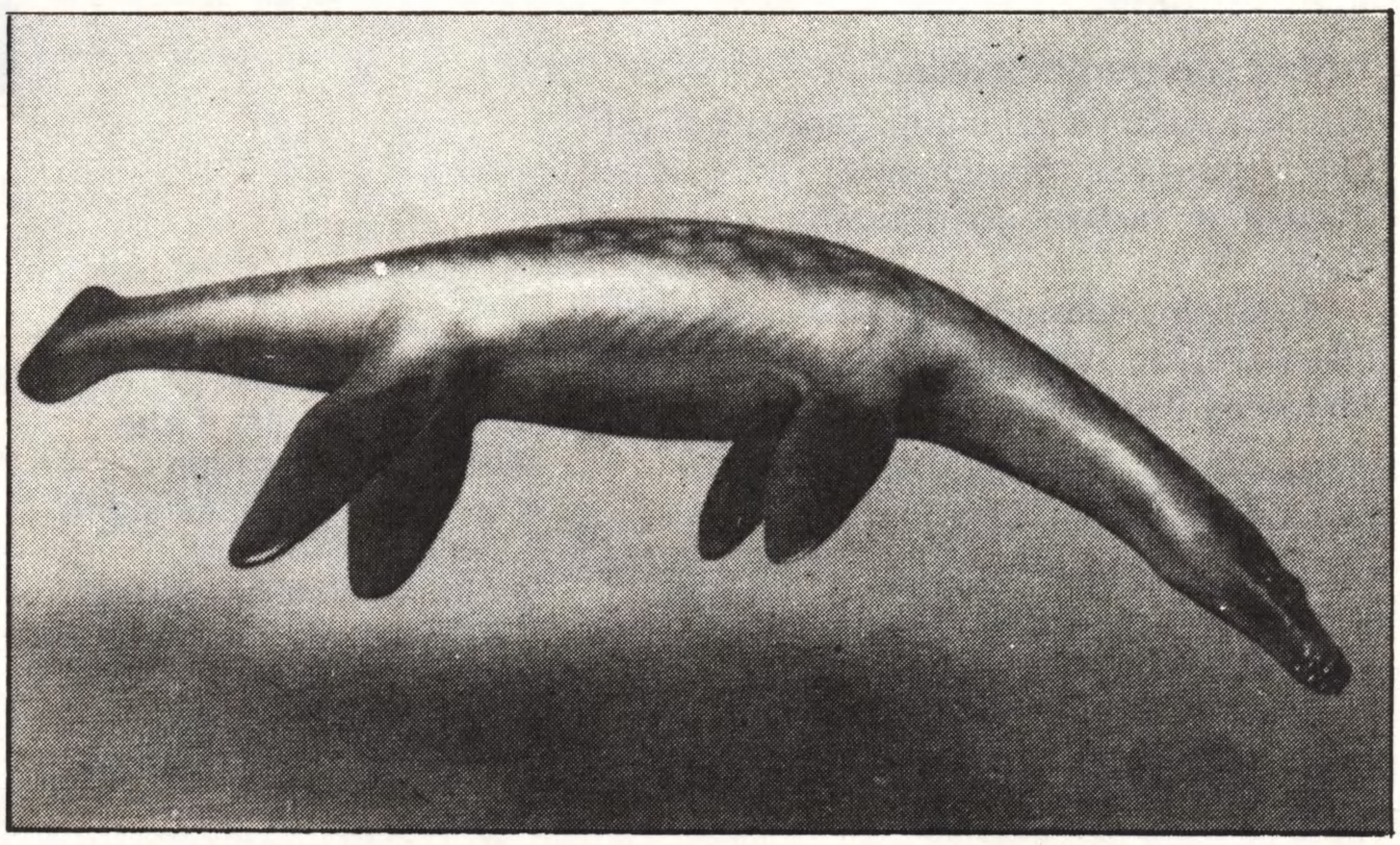

Mumyanın röntgeni

Geçenlerde Amerika'da çok yeni tekniklerle bir mumyanın röntgeni çekildi. Bu çalışmanın eski Mısır uygarlığını aydınlatma yolunda önemli bir adım olduğu öne sürüldü.

ESKİ MISIR UYGARLIĞINA olan ilgi hiçbir zaman ortadan kalkmadı, kalkacağa da benzemiyor. Çünkü insanoğlu bu uygarlığın gizemini çözemedi.

Avrupa ve Amerika'da birçok bilim adamı, arkeolog ve tarihçi bu alanda çalışıyorlar. Hatta bu çalışmalar "Mısıroloji" adıyla ayrı bir bilim dalı haline getirildi.

Eski Mısır'dan kalma eserler, 20. yüzyılda en gelişmiş bilim ve teknoloji ile yeni baştan inceleniyor. Bu alanda en son ve ilginç olaylardan biri de, geçenlerde Amerika'da yaşandı.

Ambulansla getirilen...

Boston'daki Brigham Kadın Kliniği'nde alışılmadık bir gündü. Çünkü, kliniğin ambulasından yaralı ya da yürüyemeyen bir hasta yerine bir mumya çıktı.

Belki ambulans görevlilerinin ve hemşirelerin hayatlarında ilk defa olarak telaş etmeleri gerekmiyordu. Çünkü, sedyede yatan Mısırlı Ankh-pef-hor 2500 yıldır sessizce bekliyordu. Daha da bekleyebilirdi.

Gerçekten de Ankh-pef-hor, MÖ 600 yıllarında yaşamıştı. 19. yüzyılda eski Mısır mezarlarının açılması çalışmaları sırasında yerinden alınarak Amerika'ya getirilmişti. 1872 yılından beri de Boston Güzel Sanatlar Müzesi'nde ziyaretçilere gösteriliyordu. Kendisi kadar altın kaplama sandukası da büyük ilgi görüyordu.

Doğru röntgen odasına...

Brigham Kadın Kliniği'nin 2 tane çok iyi çalışan bilgisayarlı röntgen aleti vardı. Zaten mumyanın buraya getirilmesinin nedeni de buydu.

Röntgen odasında, doktorlar ve bilim adamlarından başka tarihçi, arkeolog ve Mısıroloji uzmanları bir aradaydılar.

Dişler ve kemikler sağlam

Mumyaların röntgenlerinin alınması yeni değildi. Fakat böyle bilgisayarla çalışan röntgen aletleri sayesinde çok yeni ve önemli bilgiler elde edileceği ümit ediliyordu.

Mumyanın cinsiyeti anında doğrulandı. Erkek olan mumyanın ağzındaki dişler çok az aşınmıştı. Bilgisayar, yaptığı çok süratli değerlendirme ile eski Mısırlının 32-34 yaşlarında olduğunu tespit etti.

Kemiklerinin ise oldukça sağlam olduğu anlaşıldı. Bir başka bulgu da bu Mısırlının sağ elini kullanan birisi olmasıydı. Çünkü göğüs kasları özellikle sağ tarafta daha çok gelişmişlerdi.

Yani bir mumya aynen yaşayan bir insan gibi incelendi...

Elde edilen bir şey (!)..

İncelemeye katılanların bir kısmı bu olayın önemini vurguladılar. Onlara göre bilim geliştikçe dünyada bilinmeyen ne varsa ortadan kalkacaktı.

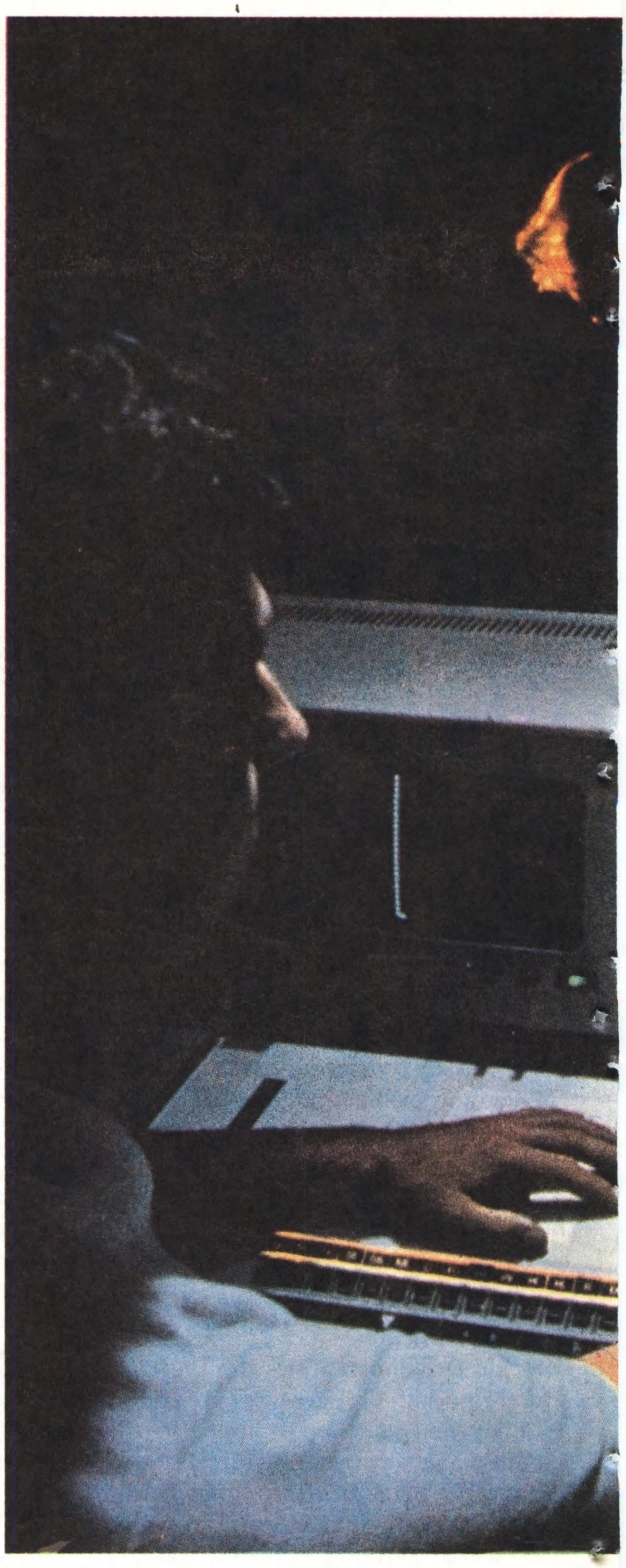

Boston, Brigham Kadın Kliniği ambulansının görevlileri, alışılmadık gün yaşadılar. Sedye ile getirdikleri bir hasta değil, 2500 yıllık bir mumyaydı. Naylona sarılmış sandukanın çoğu yeri altınla kaplıydı (sağda, en üstte).

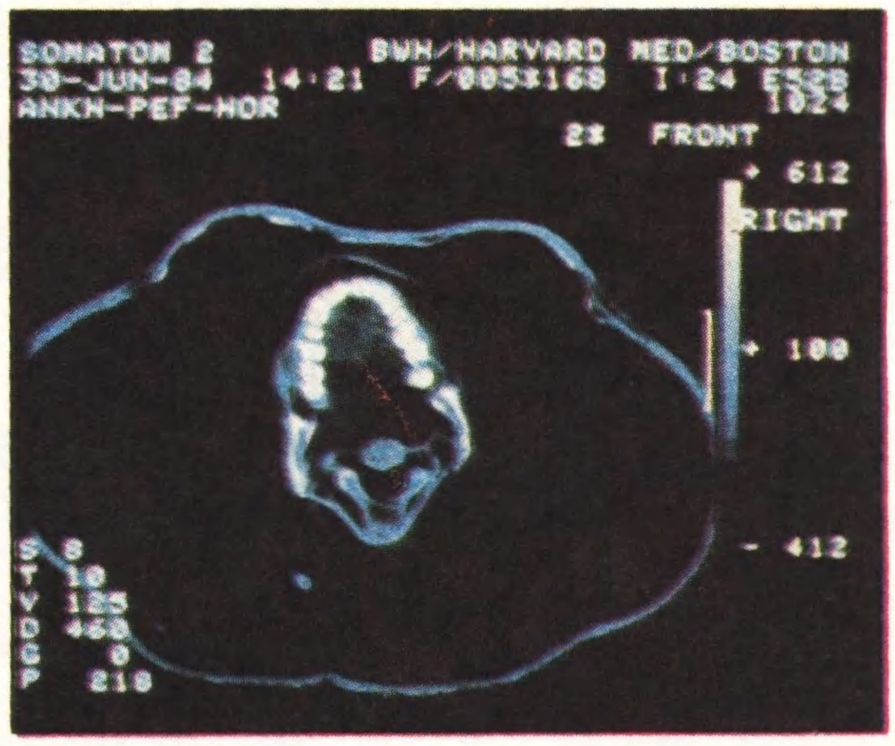

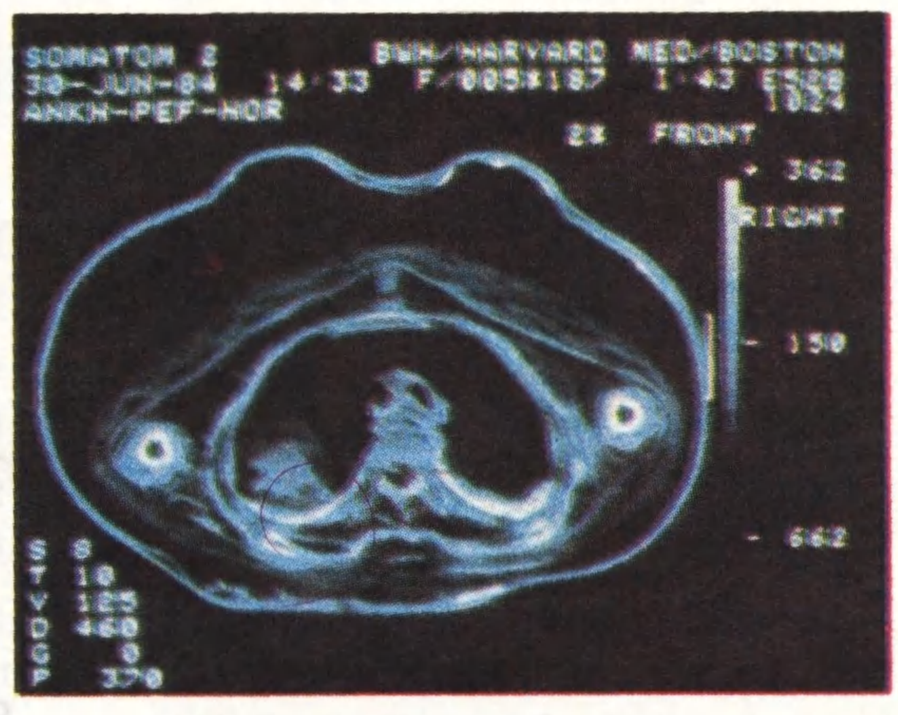

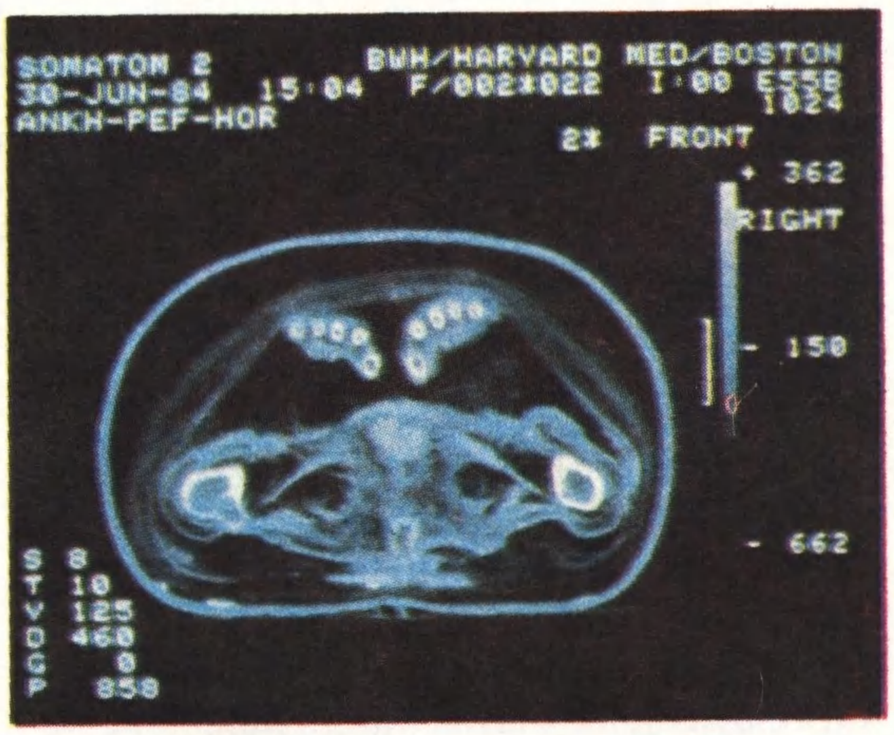

Mumya klinikten alınıp müzedeki yerine geri götürülürken, onun hakkındaki bilgiler gerçekten de biraz daha artmıştı. Fakat 2500 yıldan beri sessizce bakan Mısırlı Ankh-pef-hor'un donuk kara gözlerindeki anlam hiç değişmemişti.

Onun, neden bu kadar özenle mumyalandığı yine anlaşılmadan kaldı. Yani sır, kendini ele vermedi.

Belki de bu olayda kökünden bir yanlışlık vardı... Eski Mısır'dan kalan mezarları talan edip çıkan mumyaları incelemeden, müzelerde sergilemek gibi bir yanlışlık!..

Röntgende dişlerin tam olarak yerinde olduğu ve cesedin sahibinin erken yaşta öldüğü anlaşıldı (üstten ikinci). Göğüs kafesinden bir kesit. Yalnız kalbin sağlam kaldığı görülüyor (üstten üçüncü). Uyluk kemiğinden bir kesit. Ellerin çok serbest olması göze çarpıyor (en altta). 2500 yıllık bir ölünün sağlık kontrolünü doktorlar ve tarihçiler, titizlikle takip ettiler (üstteki büyük fotoğraf).

Bilinçaltının dünyası

Hipnozla ortaya çıkan farklı kişiliğin kaynağında ne yatıyor? Geçmişteki bir yaşam mı? Yoksa bilinçaltının karmaşık ve zengin yapısı mı?

BİRÇOK İNSANIN hipnoz ile geçmiş yaşamlarına döndürülmesi çalışmalarını daha önce işledik (Bkz. sayfa: 33, 183, 294). Birçok gözlemcinin de gördüğü gibi, böyle olaylarda denekler bambaşka kişiliklere bürünüyorlar. Başka yer ve zamanda yaşamış, hatta birçok durumda cinsiyetleri de ayrı olan insanlar oluveriyorlar.

Hipnoz sonucu ortaya çıkan kişiliğin, geçmiş bir dönem hakkında verdiği bilgiler ve anlattığı olaylar doğrulanınca, mesele çıkmıyor. Fakat bazı durumlarda tarihsel yanlışlar ve tutarsızlıklar tespit ediliyor.

İşte bu yüzden hipnozla ortaya çıkanlar bilinçaltının bilinmeyen dünyasının ürünleri olabilir deniyor. Çünkü gerçekten insanın bilinçaltı, çok zengin ve keşfedilmemiş durumda...

Bilinçaltının yaratma gücü

Çağdaş psikolojinin bulgularına göre, insanda olağanüstü bir "bilinçaltı yaratma" mekanizması var. Öyle ki, bu mekanizmanın gücü sonsuz denebilecek kadar zengin. Böylelikle, hipnoz altındaki kişi, normal yaşamındaki kişiliğiyle hiç de uyuşmayan birtakım davranışlarda bulunabilir.

Sözgelimi, resim yapabilir, şarkı söyleyebilir, dans edebilir, farklı bir şekilde konuşabilir ve yazabilir. Bazı psikologlara göre tüm bunların kaynağını geçmiş yaşamlarda değil de, bu yaşamda aramak gerekir. Yani kişinin bilinçaltında çocukluğundan kalma ya da sonradan edinilmiş kapalı izlenimler vardır.

Bunlar ana-baba ya da çevredeki diğer kişiler aracılığıyla kişinin bilinçaltına aktarılan çeşitli ifadeler ve olaylardır. Ayrıca, kişinin kendi gözlemleri de buna eklenebilir. Hatta ana rahmindeki bebeğin, yaşadığı ve dış olaylardan etkilenmesi gerçeği bile bilinçaltını zenginleştiren öğeler arasındadır.

Tüm ilgi alanını belirli bir konuya yöneltmiş bir kişi, sözgelimi tarih konularına ilgi duyan birisi, edindiği bilgileri bir hipnotik trans sırasında değişik bir şekilde kullanabilir. Normal yaşamında son derece etkilendiği halde bir konuyu ya da olayı bilinçaltına aktaran kişi, hipnoz altındayken söz konusu olayı çok daha geniş bir şekilde yaşayabilir.

Bu şekilde hatırlanan olaylar, bilinçaltının yönlendirmesi ile biraz gerçek, biraz da düşsel bir geçmiş yaratır. İşte, yeniden dünyaya gelmeye karşı çıkan, bilinçaltı birikim görüşünü savunanlar böyle diyorlar.

Bebeğin ayak parmakları

Ancak öyle ilginç olaylar var ki, bunları benzer şekilde açıklamak olanaksız. Psikolojide "Babinski refleksi" denilen bir olgu var. Buna göre, yaşamının ilk altı ayında, bir bebeğin ayak tabanı gıdıklanınca, bebek ayak başparmağını ya da ayak parmaklarının tümünü yelpaze gibi açarak arkaya doğru kıvırır.

Aynı işlem bir yetişkine uygulandığında tam tersi sonuç verir. Ayak parmakları öne ve aşağı doğru kıvrılır. İşte buradan yola çıkan araştırmacılar, geçmiş hayatların hatırlanması çalışmaları sırasında bir deneğe Babinski refleksi uyguladılar. Hipnoz altındaki yetişkin denek 5 aylık haline getirildi.

Ayağının altı uyarıldı. Hayretle parmaklarının geriye doğru kıvrıldığı gözlemlendi. Yani aynen bir bebeğin yaptığı gibi. Deneye devam edildi. Denek, doğum öncesi bir döneme götürüldü. Daha doğrusu anne kar-

1961 yılında ölen İngiliz ressam medyum Madge Gill'in bir tablosu. Bu tabloyu Myrninest adındaki bir bedensiz varlığın yaptırdığını belirtiyor. Bu tablo Myrninest'in mi yoksa bilinçaltının mı bir ürünü? (üstte).

nında bile olmadığı bir döneme. Yine Babinski uygulaması yapıldı. Bu kez ise denek en küçük bir tepki bile göstermedi. İnsanın reflekslerini bilinçaltı olarak engellemesi mümkün olmadığına göre bu durum nasıl açıklanabilir?

İspanyolca konuşan Türk

Bir başka örnek de Türkiye'den. Türkçeden başka dil bilmeyen bir denek, geçmiş yaşamına döndürülüyor. Gayet güzel İspanyolca konuştuğu görülüyor. Kendisine ancak bir İspanyolun, hatta bir uzmanın bilebileceği folklorik, sanatsal ve kültürel sorular soruluyor. Bu soruların büyük bir bölümünü kolaylıkla cevaplıyor. Böylesi bir olay "bilinçaltı birikim" ile açıklanabilir mi? Yeniden dünyaya gelmeyi savunanlar da böyle diyorlar.

Karşı çıkılan olay

33. sayfada işlediğimiz ünlü bir olayı da yeniden ele alabiliriz. Amerikalı araştırmacı-yazar **Morey Bernstein,** 1956'da **Virginia Tighe** adlı Amerikalı bir kadını hipnoz altında 100 yıl öncesine götürmüştü.

Bayan Tighe, 100 yıl önce İrlanda'da **Bridey Murphy** adında bir kız olarak yaşadığını söylüyordu. Tighe, eski yaşamının tüm ayrıntılarını hatırlıyordu. Hatta nasıl öldüğünü bile. Bernstein bu konuda **"Bridey Murphy kimdir?"** adında bir kitap yazdı. Kitap, yayımlanmasıyla birlikte olağanüstü bir ilgi topladı, satış rekorları kırdı. Fakat bunun yanı sıra, ağır eleştirilere de hedef oldu.

"Chicago American" gazetesi olayı araştırdı ve bunun bir geçmiş yaşam olayı olmadığını açıkladı. Gazeteye göre, Tighe'nin çocukluğu Chicago'da geçmişti. Oturdukları mahallede komşuları olan İrlandalı bir aile vardı.

Bu ailenin çocuklarından biri olan **Kevin Corkell,** Tighe'nin çocukluk arkadaşıydı. Ve Bernstein'ın kitabına göre Bayan Tighe, önceki yaşamını İrlanda'nın "Cork" kentinde geçirmişti. Ve o yaşamında bir arkadaşı vardı, adı da "Kevin" idi!

Cevannesli küçük kâhinleri, Protestanlık üzerine vaaz verirken gösteren bir gravür. Ya genetik hafıza ya da bilinmeyen bir güç bu işi gerçekleştirmiş olabilir (üstte).

Gazete bir başka sayısında daha da ileri gidip, komşu bayan Corkell'ın kızlık adının Bridey Murphy olduğunu öne sürdü. Tüm bunlara ek olarak bir de, Bayan Tighe'nin kız kardeşi ile, Bridey Murhpy'nin ölüm nedenleri aynıydı. İkisi de merdivenden yuvarlanarak ölmüşlerdi.

Kısacası araştırmacılara göre bu kadar gürültü koparan bu olay, aslında Virginia Tighe'nin çocukluk anılarının ürününden başka bir şey değildi. Fakat bu sırada Brown Üniversitesi profesörlerinden **C.S. Ducasse** ortaya çıkarak gazetenin iddialarını çürütmeye çalıştı. Yayınladığı bir kitapta Bernstein'ın samimi ve dürüst bir araştırmacı olduğunu belirtti. Ona göre, Virginia Tighe ise bir sahtekâr değildi. Gerçekten 100 yıl önce İrlanda'da Bridey Murphy adıyla yaşamıştı.

Genetik hafıza

Bir diğer görüşe göre de, geçmiş yaşamları hatırlama olayları "genetik hafıza" ile açıklanabilir. Buna göre genler yoluyla insana anababasından ve geçmiş kuşaklarından birtakım kalıtımsal özellikler geçer. 17. yüzyılda Fransa'da yaşanmış "Cevannesli Küçük Kâhinler" olayının böyle bir açıklaması var.

Cayce'nin evrensel bilgisi

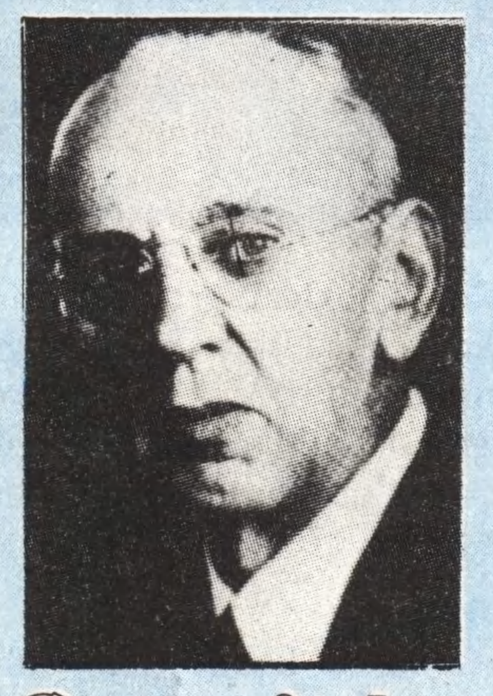

Amerika'nın "uyuyan kâhini" olarak tanımlanan **Edgar Cayce** (1877-1945), durugörü ve kehanet yetenekleri ile tanınmış olağanüstü bir medyumdur. Yeniden dünyaya gelme konusunun Amerika'da son derece popüler olmasında Cayce'nin payı büyüktür. Trans altındayken kişilerin binlerce yıl öncelere kadar geçmiş yaşamları hakkında bilgiler veriyordu. Yine trans sırasında çeşitli yabancı dilleri konuşabiliyordu. Geçmiş yaşamlarının birinde, Mısır'da bir rahip olarak yaşadığını söyledi. Bir başka yaşamında Truva Savaşı'na katılmıştı. İngiltere'nin Amerika'da egemen olduğu dönemde ise, İngiliz ordusunda asker olduğunu öne sürdü.

Edgar Cayce'nin, dünyanın akaşik kayıtlarını incelediği öne sürülüyor. Bu şekilde kayıp Atlantis uygarlığı hakkında ayrıntılı bilgiler verdiği de biliniyor.

Bir Nazi toplama kampı. Küçük bir kızın rüyalarına belirgin bir şekilde ve sürekli girmesi oldukça şaşırtıcı bir olay (solda).

1680'de Fransa'da yakılarak cezalandırılan bir büyücü kadın. Hipnoz altında ortaya çıkan geçmiş yaşamlarda bu tür ölümlere sık sık rastlanıyor. Belki de geçmiş yaşamlar, böyle kötü bir şekilde ölmek korkusundan kaynaklanan bilinçaltı birikimlerdir (altta).

Ruhçu Alexander Cannon. Denekleri geçmiş yaşamlarını anlatırlarken ruhsal terminolojiye özgü sözcükler kullanıyorlar (en altta).

Olaydaki kişiler, o zamanlar Protestanlık üzerine ateşli vaazlar veren birkaç kardeştir. Yaşlarının çok küçük olmasına rağmen, bu denli bilgili olmaları ve güzel konuşmaları "peygamber" olarak nitelendirilmelerine yol açar. Genetik hafıza görüşünü kabul edenler, bu birkaç kardeşte de kalıtımsal bir miras olduğunu ileri sürüyorlar. Zaten bugün de birçok bilim adamı, yaşı küçük kâhinlerin olağanüstü yeteneklerini kalıtım faktörü ile açıklıyorlar.

Bilinçaltındaki korkular

Her insanın kendi ilgi alanına özgü ya da karşı çıktığı olaylarla ilgili geçmiş dönemlerde birtakım korkuları olabilir. Örneğin Avrupa'da büyücülerin yakılmasını İslam âleminde şeriate aykırı davrananların taşlanarak veya kılıçla öldürülmelerini okuyanlar bunlardan etkilenebilir. Nazi kamplarındaki fırınlarda yakılarak ölenlerle ilgili belgesel filmler bile var.

Tüm bunlar, kişi hipnoz altındayken, sanki geçmiş bir yaşamda olmuşçasına ortaya çıkabilir. Nazi toplama kamplarını sadece tarih kitaplarından bilen genç bir Yahudi kızının, rüyalarında sık sık kendini öyle bir kampta görmesi ve o ruh halini sürekli yaşaması gerçekten olmuş bir olaydır.

Arzu edilen kişilik

Psikolojideki "kişiliğin çözülmesi" hali, nadir rastlanmakla birlikte çok ilginç bir zihni bozukluktur. Bu durumda anormal bir davranış özelliği söz konusudur. İnsan birden fazla farklı kişiliğe bürünür. Normal yaşamda belirgin olarak fark edilmeyen bu durum, hipnoz altında açıkça ortaya çıkar.

Bilindiği gibi insan kişiliği, karmaşık bir yapıya sahiptir. Bu yapının içinde çeşitli kompleksler ve eksiklikler yer alır. İşte insan, kişiliğinin bu eksik yanlarını giderebilmek için dengeleyici bir unsur olarak yeni ve değişik kişiliklere ihtiyaç duyar.

Bu "yeni kişilikler", türlü toplumsal baskılar ve dolayısıyla çevreye uyum zorunluluğu nedeniyle bastırılmış durumdadır. Daha doğrusu bilinçaltına itilmişlerdir.

Yeniden dünyaya gelişi kabul etmeyen bazı araştırmacılara göre, hipnoz altındayken deneklerin büyük bir bölümünde bu tür kişilik bozukluklarına rastlanıyor. Bunlar, şimdiki yaşamlarında mutsuz insanlardır. Her türlü toplumsal etkinlikten uzak bir yaşam sürdürmektedirler.

Hipnozcunun etkisi

Geçmiş yaşama döndürme olaylarında hipnozcunun da denek üzerinde belirli bir etkisi olabileceği kabul ediliyor. Öyle ki, bu etki hipnozcunun inançlarıyla ve dünya görüşüyle yakından ilgili oluyor. Ve daha çok telepatik bir işlevi var.

Örneğin, bir Katolik olan araştırmacı

Albert de Rochas'ın denekleri, geçmiş yaşamlarını anlatırlarken, genellikle Rochas gibi Katolik inançlarına özgü sözcükler kullandılar. Bunun yanı sıra bir ruhçu olan **Alexander Cannon**'un deneklerinin de ruhçuluğa özgü sözcükler kullandıkları görüldü.

Durugörü yeteneği ile

Ruhsal bir yetenek olarak kabul edilen durugörüyü daha önce işlemiştik (Bkz. sayfa: 190 ve 210). Gerçekten bazı insanlar 5 duyularının ötesine geçerek başkalarının düşüncelerini ya da eşyaları algılayabiliyorlar.

. Durugörü yeteneğine sahip birinin, kütüphanede bulunan herhangi bir kitabı kapalı olduğu halde "okuyabileceği" ileri

Bir konvoya saldıran Kızılderililer. Bir denek, ailesinin bir Kızılderili baskınında öldürüldükten sonra kendini ne kadar yalnız hissettiğini söylüyor. Psikologlar bu kişinin "yaşamının", yalnızlık duygusu ve toplumdan soyutlanma üzerine kurulduğunu belirtiyorlar (sağda).

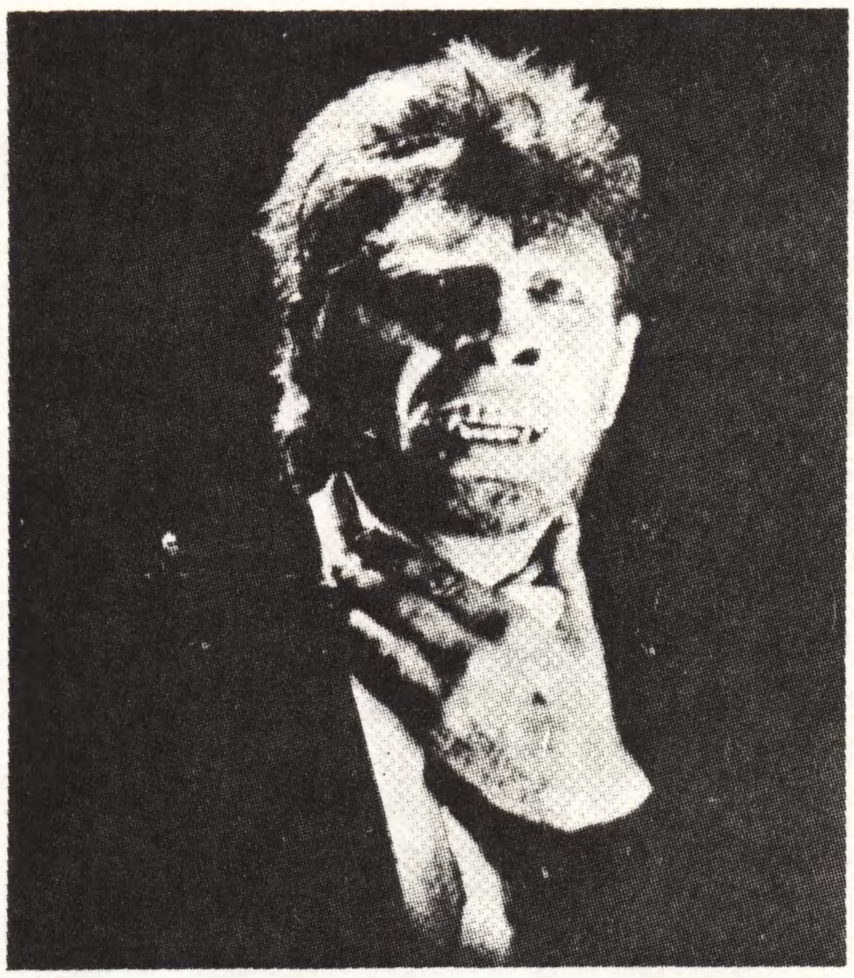

Dr. Jekyll'ın 2 yüzü. Fredric March, "Dr. Jekyll ve Bay Hyde"ın 1931 yılındaki basımında hipnoz altında ortaya çıkan insan içindeki bilinçli ve bilinçsiz bütün güçleri tanımlamaya çalışıyor (sağda ve solda).

sürülüyor. İşte bu şekilde, çeşitli kaynaklardan birtakım tarihi bilgiler edinen bir denek, hipnoz sırasında bir zamanlar gerçekten yaşanmış, fakat kendisine ait olmayan bir hayatın çoğu ayrıntılarını anlatabilir.

Kuşkusuz bu bir varsayımdır. Çünkü durugörü, herkesin sahip olamayacağı özel bir yetenektir. Kaldı ki, durugörü yeteneğinin kullanımı bu denli serbest değildir. Hipnoz altına alınan her deneğin, bir durugörü medyumu olacağı şeklinde bir koşul da yoktur.

Dünya hafızası

Bir de "akaşik kayıtlar" konusu vardır. Akaşa, köken olarak Sanskritçe bir sözcüktür (akasha). Biriktirme anlamına gelir. Akaşik kayıtlar ise, daha çok "dünya hafızası" anlamında kullanılır. Bu görüşe göre dünyanın oluşumundan bu yana söylenmiş her söz, yapılmış her eylem, akaşik hafızaya kaydedilmiştir.

Daha fazla bilgi için:

Jeffrey Iverson, *More lives than one?* Souvenir Press 1976

Morey Bernstein, *The search for Bridey Murphy,* Hutchinson 1956.

Helen Wambach, *Life before life,* Bantam Books (New York) 1979

E.W. Ryall, *Second time round,* Neville Spearman 1974.

ed. Joseph Head & S.L. Cranston, *Reincarnation: the phoenix fire mystery,* Julian Press/Crown (New York) 1977.

Dulcie Bloxham, *Who was Ann Ockendon?,* Neville Spearman 1958.

Bazı görücü medyumlar, akaşaya özgü "dalga boyu"nun yakalayabilirlerse, akaşik kayıtları inceleme olanağı bulabilirler. Bu şekilde geçmişte olmuş olaylar en özgün şekilde öğrenilebilir. Bunu gerçekleştirdiğini ileri süren kişiler vardır.

Gizem sürüyor

Geleneksel psikoloji, geçmiş yaşamları hatırlama olaylarını kendi yasalarıyla açıklamaya çalışıyor. Fakat bu tür olayların çoğunluğu psikolojinin yasalarıyla çelişiyor. Aslında uygarlığımızın şu andaki bilgi düzeyi, tüm gerçekleri bir yasanın kapsamında düşünmemize olanak vermiyor. Böylelikle de bilinmeyen birçok olay gizemini sürdürüyor...

İşadamlarının önsezisi. Sayfa 348'de.

Nostradamus: Geleceği gören adam

Michel Nostradamus, bütün dünyada gelmiş geçmiş kâhinlerin en ünlülerinden biri olarak kabul edilmektedir. Birçok insan onun önlenemez biçimde gerçekleşecek olan geleceği, önceden haber verdiğini kabul eder. Ata Nirun, farklı bir yorumla onun geleceği haber verdiğini fakat bunu değiştirmenin insanın elinde olduğunu ileri sürdü.

BUGÜNE DEK **NOSTRADAMUS**'un da, yazdıklarının da sırrı henüz çözülemedi. Bu doğaldı, çünkü kendi öyle istemişti. **"Yüzlükler"** adını verdiği kitapçığındaki, şiirsel sözcüklerin anlamlarını, özellikle anlaşılmaz bir hale getirmişti.

Yaklaşık 4,5 yüzyıldır, bu sözcüklere yüzlerce anlam verildi. Ama, onun yazdıklarının çok azı önceden yorumlanabilmiştir. Nostradamus'un gizem dünyasına girmeden önce, onu biraz tanımaya çalışalım.

Nostradamus'un ünlü yorumcularından Amerikalı Henry C. Roberts'ın koleksiyonlarından alınmış bir resmi (üstte).

6 yaşından itibaren

Nostradamus, 14 Aralık 1503'te, Güney Fransa'da St. Remy'de doğdu. Yahudi kökenli bir ailedendi ama politik güvence kazanmak için Hıristiyan olmuşlardı. Annesinin babası olan **Jean de Saint-Remy**, Anjou Kralı **Rene**'nin özel doktoruydu. Ama büyükbabanın asıl uzmanlığı, gökbilim ve astrolojiydi.

İşte küçük Nostradamus, altı yaşından itibaren çağının bilginlerinden olan dedesi tarafından eğitilmeye başlandı. Dedesi ona önce Latince, Grekçe, İbranice öğretti. Sonra gökbilim, astroloji, kimya, botanik ve biyoloji dersleri verdi.

Dedesi tarafından mükemmel bir şekilde hazırlanan Nostradamus, Avignon Üniversitesi'nde eğitim gördükten sonra, 1523'te Montpellier Tıp Okulu'na geçti. Üç yıllık bir eğitimden sonra parlak bir dereceyle mezun oldu.

Kehanetlerini yazmaya başlıyor

Fransa'da o yıllarda sık sık ortaya çıkan veba salgınları, Nostradamus'un ün yapmasına neden oldu. Uyguladığı değişik tedavi metotları ve ilaçları çok başarılıydı. Ayrıca tıbbi tedavide, eczacılıkta önemli buluşları oldu.

1547'de evlendi. Salon kentine yerleşti. Buradaki üç katlı evinin çatı katında bulunan çalışma odasında, yoğun bir yazı ortamına girdi. Ama bu kez tıpla uğraşmıyordu. Bambaşka bir konuda çalışıyordu. Kehanetler Kitabı da denen, ünlü eseri "Yüzlükler"i yazmaya başlamıştı.

Kralın öleceğini biliyor

1555'te kitabının ilk bölümü yayınlandı. İşte bu yayından sonra, Fransa Kraliyet Sarayı'

nın dikkatini çekti. Çünkü 1. Yüzlük'ün, 35. dörtlüğünde Kral **II. Henri**'nin nasıl öleceğini anlatıyordu. Kraliçe **Caterina de Medici**, Nostradamus'u Paris'e çağırarak, özel bir görüşme yaptı. Kâhin, yazdığını doğruladı.

"Genç aslan üstün gelecek yaşlısına,
Kavga alanında, teke tek düelloda,
Altın kafesinden gözleri delinecek,
İki yaradan biri, sonra acılı bir ölüm."

Nostradamus'un kralla ilgili dörtlüğü buydu. 1559'da Kral II. Henri bir silahşörlük turnuvasında, genç bir kont tarafından kazayla ağır yaralandı ve on günlük acı dolu bir dönemden sonra öldü. Kontun mızrağı altın miğferinin kafesinden içeri girmiş, gözünü delip, kulağından çıkmıştı. Yani iki yara almıştı. Fransa'nın astrolojik sembolü aslandı, genç İskoç kontunun asalet armasında aslan sembolü vardı.

Nostradamus'un çok ünlü kehanetlerinden biri de doğuyla ilgili. Ona göre, bir doğu ülkesinden çıkacak Deccal (kötülük temsilcisi), savaşlar çıkarıp, dünyanın büyük bir kısmını eline geçirecek. Nostradamus'un kehanetleriyle ilgili vizyonlar gören İngiliz yorumcu Bruce Pennington'un konuyla ilgili resmi (üstte).

Napolyon'u haber veriyor

Bir dönem Avrupa'yı altüst eden **Napolyon**

da, Nostradamus'un kehanetlerinde yer aldı. Yorumcuların çoğunluğu bu noktada hemfikirdir.

"Batı Avrupa'nın en alt kısmından,
Fakir aileden, bir çocuk doğacak,
Tatlı diliyle, kalabalıkları kandıracak,
Etkisi, doğu saltanatından fazla olacak."

Napolyon, Batı Avrupa'nın en alt kısmında bulunan adalardan Korsika'da doğdu. Annesi ve babası yoksul insanlardı. Kendisi tarihin en iyi hatiplerinden biri olarak tanınmaktadır. En zor anlarda yaptığı konuşmalarla, binlerce insanı ölüme koşturmayı başarmıştır. Saltanatı, ihtişamı, Roma İmparatorluğu'nu yeniden kurabilme hırsı o kadar yüksekti ki,Nostradamus'undediği gibi doğunun ünlü sultanlarını, fatihlerini aşmıştı.

Hitler ve Nazizm hakkında

"Üçüncülerin ilki, Neron'dan daha k
Yiğitçe değil, o çok insan kanı dökecek.
İnşa edecek, o fırını,
Altın çağ ölü, yeni kral çok belalı."

Üçüncüler diye kastedilen, üç diktatör **Franco, Mussolini, Hitler**'dir. İlki yani en güçlüsü ve ünlü **Neron**'dan daha acımasızı Nazi lideri Hitler'dir. Yiğitçe yani askerce değil, askerlik dışında yüz binlerce insanın kanını dökmüştür.

Toplama kamplarında insanları, ölü, diri yakmak için fırınlar inşa ettirmiştir. Alman toplumu önce yeni liderleriyle Altın Çağ'a girdiklerini sandılar ama tersine çok büyük belalar başlıyordu.

"Aç vahşi hayvanlar gibi nehri aşacaklar,
Alanın büyük kısmında, karşı olacak HİSTER,
Demir bir kafes içinde büyük biri,
Almanya'nın çocuğu gözlediği zaman."

Nostradamus'un Naziler olarak yorumlanan en ünlü kehanetlerindendir. İlk mısrada Naziler'in Ren nehrini aşıp savaşı başlatmaları görülüyor. Alan, yani bölge Avrupa'dır. Avrupa'nın büyük bölümü, Hister'e karşıdır. Kafese konan büyük biri Alman Cumhurbaşkanı Mareşal **Von Hindenbourg**'dur. Almanya'nın çocuğu ise, etrafı ve zamanı gözleyen Hitler'dir.

HİSTER kelimesi yorumcuları çok uğraştırmıştır. Hitler'in şifre adı mıdır acaba? Yoksa Tuna nehrinin eski adı olan İster midir? İkisi de olabilir, çünkü Hitler Tuna yakınında küçük bir kasabada doğmuştur.

Nostradamus, soru üstüne soru doğurmaktadır. Çok açık bazı sözlerin ardından, son derece gizemli sözler geliyor. Neden böyle yapmış? Bu konuyu ileriye bırakıp, biraz da Türkiye'ye dönelim.

Kurtuluş Savaşı hakkında

Bu bölümde fazla yorum yapmak istemiyoruz. Çünkü bu dörtlükler çeşitli yorumcular tarafından, tarihimizdeki çeşitli olaylara bağlandı. Yalnız bazıları gerçekten çok etkin gözüküyor.

Bruce Pennington'un Nostradamus'la ilgili bir vizyonu daha. Resimde Nostradamus geleceği gösteriyor (üstte).

"Önceki tekelcilerin danışmanları,
Fatihler kandırılmış, Melite'den,
Rodos, İstanbul, zıtlar karşılaşacak,
Yer gerekecek, takipçilerden kaçanlara."

Bu dörtlük de İstiklal Savaşı ile ilgili bulunuyor. İlk mısradan yorumlayalım: Eskiden beri Anadolu üzerinde tekel olmak isteyen, Yunanistan, İtalya ve Fransa. Danışmanlar ABD ve İngiltere.

Fatihler yani 1. Dünya Savaşı'ndan galip çıkan Osmanlılar, ama mağlup ilan edildiler. Melite normal yorumda Malta'dır ama Nostradamus burada mitolojik deniz yaratığı Melite'yi kastetmiş. Melite denizden çıkar, karadakilere saldırır. Yani Anadolu, denizden saldırıya uğrayacak (İzmir'in işgali).

Rodos ve İstanbul zıtlardır yani Yunanlılar ve Türkler. Takipçiler ise **Mustafa Kemal**'in orduları ve sonuçta yer bulamayıp denize dökülen Yunanlılar.

Türkiye dörtlükleri

1. Tanrı, gökler tüm ilahi âlem suyun içinde,
Giriş İstanbul'da, yedi tıraşlı baş ile,
Karşı meshedilmeye üç yüz Trabzonlu,
İki yasa konacak, korku, inançsızlıktan doğan.

2. Vahşi bir saldırı hazırlanıyor Kıbrıs'ta,
Gözlerde yaşlar, harabeler görülüyor,
Türk donanması, Rumlar büyük zararda,
İki karşıt çatışma, büyük bir kayalıkta.

3. Büyük bir örtü, Adriyatik Denizi dışından,
İstanbul yakınında büyük bir teşebbüs,
Düşmanlar kayıpta, dostlar olacak,
Üçüncü karışıklık yapacak, sap üstünde.

4. Karadeniz'den, büyük Tatarımsı,

Bir kral görünecek, Fransa'ya kadar,
Delip geçecek Kalmukistan ve Ermenistan'ı,
Ve gücü İstanbul'dan Fransa'ya çok sert olacak.

5. Mars, Merkür, Ay birleştiklerinde,
Güneye doğru, bir büyük kuraklık,
Asya'nın en uzak yerinde büyük sarsıntı,
Korent, EFES şaşkınlık içinde olacak.

6. Borazan sahte, onu saklamak çılgınlık,
İstanbul'da yasal bir değişim olacak,
Mısırlı taklitçi, zayıf ve çözülmüş,
Yasa, kural, değişecek para, kazanç."

Dörtlüklerin yorumu

Tüm bu dörtlükler Türkiye ile ilgili. Birinci dörtlük son derece mistik, İstanbul'un yedi tepesiyle beraber çok önemli bir olaya sahne olacağı düşünülebilir. İkinci dörtlük Kıbrıs Harekâtı'nı açıkça ortaya koyuyor. Üçüncü dörtlük Çanakkale Savaşı ile ilgili bulundu. Üçüncü, İngiltere'dir, yani o dönemde dünyanın üçüncü büyüğü. Sap ise, Çanakkale'ye yani yarımadaya verilen ad.

Dördüncü dörtlükte Hazar Denizi üzerinden, Fransa'ya kadar etkin olacak birinden söz ediliyor. Tarihte böyle biri yok. Bazı Fransız yorumculara göre, burada Türk-Ermeni çatışması anlatılmıştır. Beşinci dörtlük, bir yoruma göre, 1985 içinde Efes, Kuşadası'ndan, Korent, Atina'ya kadar etki yapacak olan bir depremdir. Bir başka yorumdaysa, bu bölgede çok önemli bir şeyin bulunmasıdır.

Son dörtlüğü, bazı yorumcular İstiklal Savaşı'na bağlamışlar, Mısırlı taklitçi, Osmanlı İmparatorluğu'nu terk edip isyan eden **Kavalalı Mehmet Ali Paşa.** Değişen paraysa, 1939'da Osmanlı Bankası'nın yerini, Merkez Bankası'nın alması.

Daha fazla bilgi için:

Kurt Allgeier /*Nostradamus' tan Geleceğin Tarihi*/Cep Kitapları-1982
James Laver/*Nostradamus*-/Penguin Books-1952
Henry C. Roberts/*The complete prophecies of Nostradamus*/Nostradamus Inc. New York-1949
Mirella Corvaja/*Le profezie di Nostradamus*/Milano-1976
Nur Serter/*Sevgi Dünyası Dergisi*/Ağustos-Eylül 1984 sayıları.

Bruce Pennington'un bir başka vizyonu. Nostradamus'un Hitler ve Nazi dönemi ile ilgili kehanetlerini simgeliyor (altta).

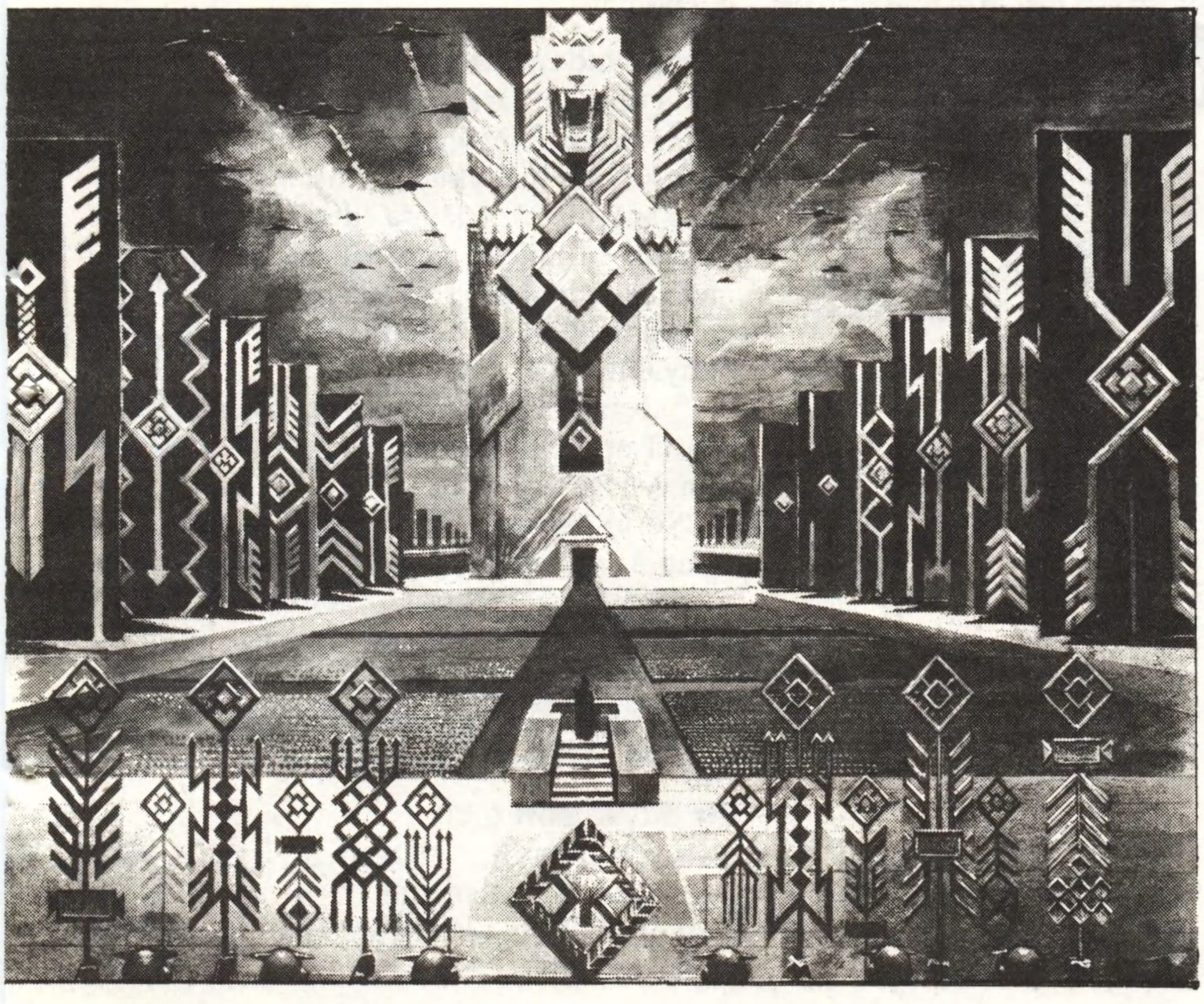

Nostradamus yorumu

İnsanoğlu, geleceğini daima merak etmiştir ve edecektir. Bu nedenle de, Nostradamus'a bir kâhin olarak bakıldı. Gerçekte kendisi, hiçbir zaman kehaneti ve falcılığı kabul etmemiştir. Onun astrolojisi, bilinen astrolojiden çok farklı bir biçimdeydi. Eserinin 6. Yüzlüğü'nün sonunda, şöyle yazıyordu.

"Bu dizeleri kim okursa, olgun düşüncelerde olsun,
Yaklaştırma kalabalıkları, cahilleri, saygısızları,
Tüm astrologlar, barbarlar, aptallar uzak durun,
Aksi takdirde, eski törelere göre lanet olsun."

Görüşümüze göre, Nostradamus bu kehanetlerinde gelecekte olacak olayları ikiye ayırmıştır. Kişisel olaylar, kitlesel olaylar. İşte klasik astroloji ile burada ayrılır. Yani bir insanın doğum haritasını çizip de senin geleceğin şöyle olacak ve bunu değiştiremezsin demek doğru değildir. Gelecekte insanın hür iradesiyle olacak olaylarda çeşitli seçenekler vardır. İnsan bunları önceden bilirse pekâlâ birisini seçebilir.

Nostradamus'a göre, dünya yanlışlıklar, günahlar, ihtiraslar dolu olan geçici bir yerdir. Buradaki her şey hata doludur. Tanrı, insanları burada dener.

Onun sonsuzluğu ve erişilmezliği dünyanın dışında yani gökte görülür. Bu deney yerinin çevresindeki her tür görüntü, kesin ve hatasızdır yani Tanrı'nın düşüncelerini yansıtır. Yıldız değişimleri ve astrolojik hesaplar dünyada olacak olayların, yönetim ya da kontrol tablolarıdır.

Aynen bir aracın kontrol tablosunda olduğu gibi, kırmızı bir ışık yanar, uyarır. Hemen bir tedbir almak gerekir. Ama tüm bu göksel sistem, ilahi yasalarla kusursuz bir biçimde işler. İşte bu uyarı ve yönetim tablolarını okuyabilen, yıldızlarda hem geçmişi, hem geleceği, hem de şimdiki zamanı rahatça görebilir.

Nostradamus, yüzyıllardır yorumlandı. Onun asıl anlatmak istediği hâlâ gizlidir. Yazık ki, kehanetlerine, binlerce saçmalık karıştırıldı. Prenses **Caroline**'nin aşklarından, Prens **Charles**'ın **Diana** ile evliliğine kadar güncel aktüalite ile onun yazdıkları arasında bağlantı kurdular. Halbuki, Nostradamus bir anlamda, insanoğlunun hür iradesiyle, mutlak iradenin karşısında neler yapabileceğini anlatmak istemişti.

Görmediği Karaman'ı hatırlayan İrlandalı

İrlandalı şair James Clarence Mangan'ın (1803-1849), Konya'nın Karaman kazasına karşı çok özel bir sevgisi olduğu biliniyor. Türkçe yazdığı şiirler bunun kanıtı. Bu durumu açıklamak çok zor. Çünkü o, kısa ömründe, değil Karaman'a, Anadolu'ya bile gelmemiş. Arkadaşımız Ata Nirun bu ilginç olayı inceledi.

İRLANDA İLE TÜRKİYE arasında hiçbir benzerlik olmadığı bilinen bir gerçek! Konya'nın Karaman kazasındaki sosyal yaşam herhalde İrlanda'nın başkenti Dublin'dekinden son derece farklıdır.

Dublin sokaklarında köylüler, yumurta, soğan, patates, yoğurt satmazlar. Cami minareleri yerine, kiliselerin çan kuleleri görülür. Karaman'da ayran ve rakı içilir. Dublin'de ise viski.

Kısacası, Dublin ile Karaman arasında bir yakınlık görülmez. Ama, Dublin'in Saint Stephen meydanına giden biri, burada şair **James Clarence Mangan**'ın bir heykeli ile karşılaşır. Çünkü kendisi İrlanda'nın milli şairidir. Onun çok garip bir özelliği de aynı zamanda Karamanlı olmasıdır.

James Clarence Mangan kimdir?

James Clarence Mangan, 1803'te Dublin'de doğdu. 1849'da öldü. 1818'de çok fakir olan ailesine yardım için çalışma hayatına atıldı. Adliyede yazı kopya ederek hayatını kazanmaya başladı.

Kendi çabalarıyla Latince, Almanca ve İtalyanca öğrendi. 1830'dan sonra, nedendir bilinmez, birden Türkçeye merak sardı. Dublin Kütüphanesi'nde Osmanlı İmparatorluğu ve Türklerle ilgili eserleri incelemeye başladı. O kadar ilgilenmişti ki, kütüphaneden hiç çıkmıyordu. Bir süre sonra, "**University Magazine**" adlı bir dergide özellikle Karaman'la ilgili şiirler yazmaya başladı.

"Seni rüyalarımda görürüm, Karaman"

Şair Mangan'ın Karaman'la ilgili şiirlerinden biri aynen şöyle:

KARAMANLI SÜRGÜN

Seni hep rüyalarımda görürüm, Karaman, / Senin yüzlerce tepeni, binlerce dereni, / Senin altın ışıklı sabahın parıldadığı zaman, / Günbatımında güneşin çizgisinin derinliğinde, / Işık oklarıyla, tepelerin, derelerin Karaman. Çok uzak bir hayal gibi, rüyalarımdasın Karaman, / Kızıl ışıklı ovaların, güneşin, doğduğu bir Karaman / Gözlerime siyah mezar taşları beliriyor, Karaman. / Yazçiçeklerine ve renklerine bakıyorum, / Henüz rüyalarımdasın, yükseliyorsun / İhtişamınla gözlerime hoş geldin, Karaman, / Yaşamımda hep yer alıyorsun, Karaman.

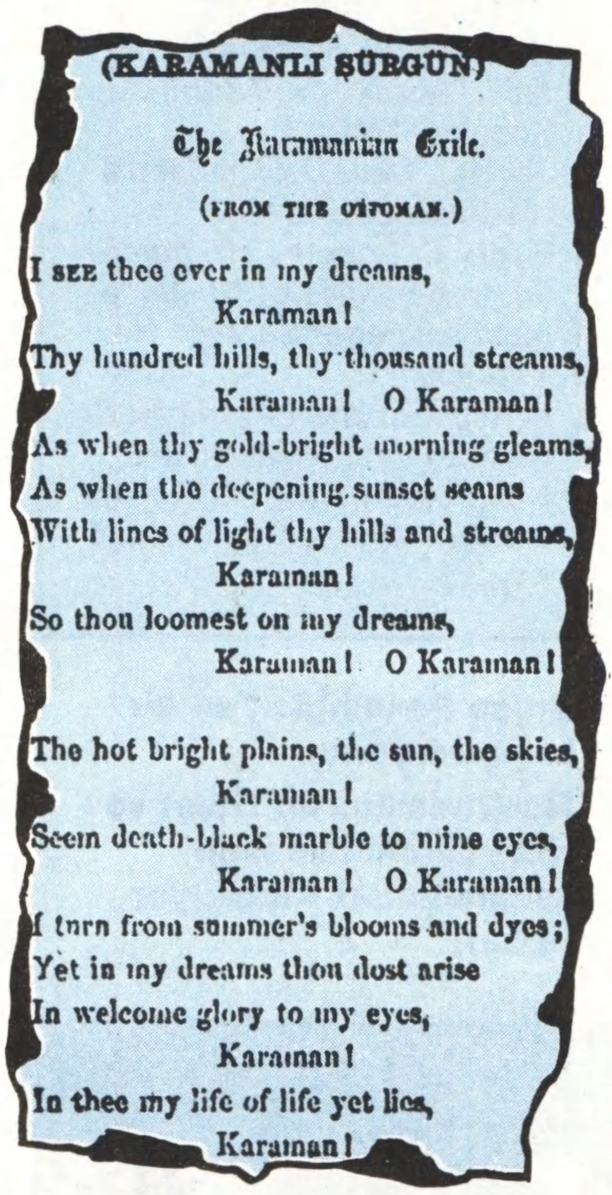

(KARAMANLI SÜRGÜN)

The Karamanian Exile.

(FROM THE OTTOMAN.)

I see thee ever in my dreams,
Karaman!
Thy hundred hills, thy thousand streams,
Karaman! O Karaman!
As when thy gold-bright morning gleams,
As when the deepening sunset seams
With lines of light thy hills and streams,
Karaman!
So thou loomest on my dreams,
Karaman! O Karaman!

The hot bright plains, the sun, the skies,
Karaman!
Seem death-black marble to mine eyes,
Karaman! O Karaman!
I turn from summer's blooms and dyes;
Yet in my dreams thou dost arise
In welcome glory to my eyes,
Karaman!
In thee my life of life yet lies,
Karaman!

İrlandalı-Karamanlı şair James Clarence Mangan'ın resmi (en üstte). Yine onun hiç görmediği Karaman'la ilgili şiirinin kupürü (üstte).

Tuhaf bir sevgi

İrlandalı şairin Karaman'a karşı duyduğu sevgi, tuhaftır. Şiirin yazıldığı tarih 1830. Mangan'ın Anadolu'ya hiç gelmediğini biliyoruz. Ayrıca o dönemde gazete, televizyon, radyo gibi iletişim araçları da yok. AmaMangan, her nasılsa kendini bir Türk yerine koyuyor, Karaman'a karşı olan sevgisini yukarıdaki mısralarda açıkça dile getiriyor. Mangan'ın Karaman'ın doğal güzelliğine olan hayranlığını belirtiyor. Gerçekten de bilinen o ki, Karaman, yazları ve baharları doyulmaz bir güzelliğe sahip. Ama işin anlaşılmayan yanı, Mangan'ın bu güzellikleri yaşamı boyunca hiç görmediği halde nasıl bilebildiği...

Savaşa giden Karamanlı

Mangan'ın "**Karamanlı Sürgün**" adlı şiiri uzun. Bizim almadığımız bir bölümünde bir de öykü var. Bu öyküde savaşa gönderilen bir genç anlatılıyor. İrlanda edebiyatında da çok tanınan bu şiirde genç adam, Erzurum'da memleketinin hasretini çekiyor. Şiirde, ayrıca çok kanlı bir savaş anlatılıyor. Birkaç mısrayı okuyalım:

Kan göl gibi, kemikler saçılmış, kırık, / Azrail ortada dolaşıyor, Ekber ola, / Muradım sensin Karaman.

Şiirin tamamında sıla hasreti çeken bir insanın duyguları açıkça ortada. Orijinal metinlerde de, "Ekber", "Murad", "Azrail" adları aynen var. Erzurum'dan sözedilmiştir. Gerek Karaman'ı, gerek Erzurum'u, gerekse yukarıdaki adları böylesine kullanabilmenin bir sırrı olmalı...

Bir Müslüman gibi

Şair Mangan'ın "Oxford İngiliz Şiir Antolojisi"nde Osmanlı ülkesi ve Türklerle ilgili birçok şiir yer alıyor. Tüm bu şiirlerde, içten ve samimi bir anlatım var. Özellikle,

Çayırlı Boğaziçi "Meadowy Bosphorous" adlı şiirinde, Bizans'ın hemen sonrasındaki görünümüyle Boğaziçi mükemmel bir biçimde anlatılıyor.

Mangan, tam bir Müslümanın, hem de tasavvufu anlayan bir Müslümanın bakış açısıyla bakın ölümünü nasıl anlatıyor:

Kervan artık yola çıkıyor, bilinmeyen bir ülkeye doğru, / Çanlar hareket işareti veriyorlar, sevin ruhum, zavallı kuşum, / Artık kurtuldun , kafesin çöküyor, demirleri dağılacak yakında, / Elveda dertli dünya, günah, acı ve vefasızlık dolu dünya, / Artık ruhum, Allah'ın sakin yurdunda dinlenecek.

Bir Türk şairi gibi

Mangan, her haliyle ve her düşünüşüyle bir Osmanlı Türkü ve Müslüman olmak istiyordu. Çok büyük bir özlem içindeydi. Bir Türk şairi gibi ama, İngilizce yazdı. Üstelik ancak Türk edebiyatında görülen, gazel türünde şiir de yazdı. Yani aynı kelimeyi mısra atlatarak, mısra sonlarında tekrarladı. İngiliz şiir dilinde bu tür tek şiir örneği, sadece Mangan'da var.

İrlandalı yazar, araştırmacı ve radyo konuşmacısı **Peter Herd,** 1965'lerde yaptığı bir araştırmada, Mangan'ı ve onun Türkiye tutkusunu inceledi. Ona göre, Mangan, Anadolu'yu çok seviyordu ve bu sevgi sonucunda Türkiye ile ilgili her şeyi incelemişti. İşte bu yüzden, bu şiirleri yazmıştı.

Ama bu sevginin nedeni nedir? İşte bu soruyu Herd cevapsız bırakıyor.

Yeniden bedenlenme teorisi

Ruhçuluğa göre bu olayın tek anlamı vardır. Reenkarnasyon (yeniden bedenlenme). Yani ruhun ölümden sonra beden değiştirmesi. Buna göre ruh, çeşitli yaşamlarda edindiği birikimleri unutmaz ama, fizik beden unutur. Ama çok etkin ya da şok getirici olaylar, çok özel durumlarda birden beliriverirler. Maddi ve manevi acılar, şoklar ve içe dönüklük, bu ruhsal bilgi birikimlerini açığa çıkarabilirler.

İrlanda (üstte) ile Karaman (altta) arasında hemen hiçbir benzerlik olmadığı biliniyor.

Daha fazla bilgi için
Reenkarnasyon, Reşat Bayer, 1956
Reenkarnasyon, Bilim Araştırma Merkezi Yayınları, 1980
Oxford Antologie of English Verse (İngiliz Kültür Derneği)

Olayın açıklaması

Reenkarnasyon inancına göre, James Clarence Mangan, önceki yaşamında Karamanoğulları Beyliği döneminde yaşamıştı. Bir Karamanlı olduğu için Konya tasavvuf öğretisine yakındı. Yani Anadolu mistisizminin göbeğindeydi. Karamanoğulları'nın yaptıkları savaşlara katılmış ve Anadolu'daki beyliklerin mücadelesinde bulunmuştu. Bu arada Erzurum'a kadar gitmişti. Peki, İstanbul'a nasıl gelmişti?

Fatih Sultan Mehmet, 1467'de Karaman'ı ya da o zamanki adıyla Larende'yi ele geçirdi. Kentin tüm ileri gelenlerini ve gençlerini Anadolu'nun birçok yerine dağıttı. Bu arada bazı Karamanlılar, İstanbul'a getirtilerek Fatih semtine yerleştirildiler. Fatih'teki Karaman Mahallesi'nin adı o dönemden kalmadır. İşte Mangan, geçmiş yaşamında belki de o sürgünlerdendi.

Nedenini bilmeden Türkiye'ye sevgi duyan bir insan. Sonra başlıyor, bu sevgiyi tatmin edecek yollar aramaya. Birkaç kelime Türkçe öğreniyor. Ama merak ve sevgisi arttıkça, bir şeyler hatırlamaya başlıyor ve bu hatırladıklarını yazıya döküyor. Yani bir önceki yaşamından bazı bölümleri hatırlamaktadır.

Acaba?..

Mangan olayı yine bilemediğimiz ve tam olarak anlayamadığımız birtakım olguları işaret ediyor. İnsan huzurlu, rahat ve mutlu ise mesele yok!

Fakat bir de, Mangan gibi sıkıntı, özlem, arayış içinde kıvrananlar var. Galiba bunlar çoğunlukta. Acaba böylelerinin içinde de geçmiş bir yaşamın izleri mi yaşıyor? Eğer böyleyse, bunu ortaya çıkarmanın bir yolu bulunmalı...

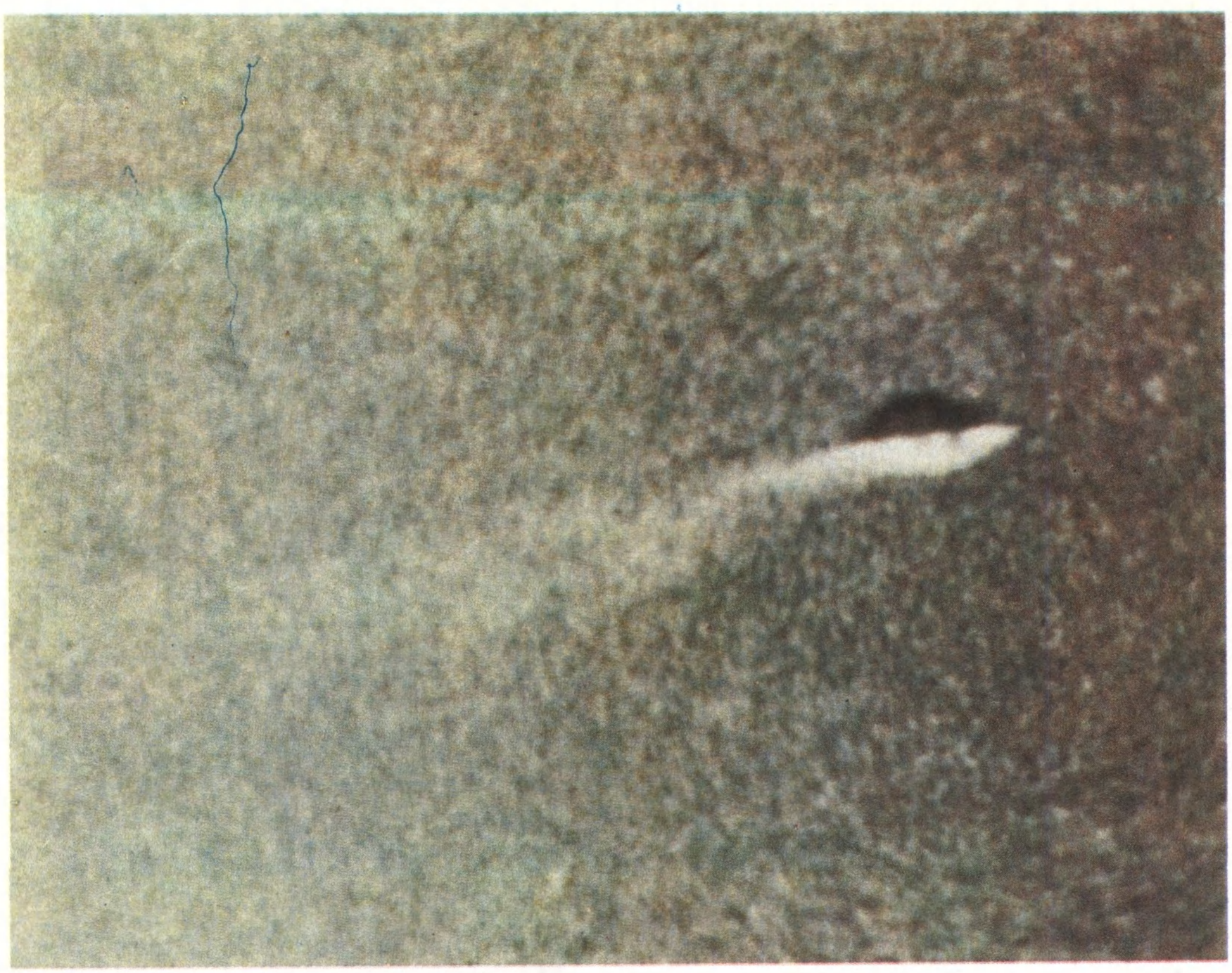

Tipik bir gün ışığı diski. Alışılmadık özelliğine dikkat edin. Arkasında, bıraktığı dumandan bir kuyruk görüntüsü var (solda).

Hava parıltısı olarak bilinen geceleyin gökyüzü ışıldaması. Uçandaire olarak aldanmaya elverişli bir olaydır. Gerçekte yukarı atmosferde, güneş ışınımını soğuran atomların enerjilerini açığa çıkarması nedeniyledir (altta).

Uçandaire görürseniz...

Uçandaire gözlemi yapanlar, nelere dikkat edecekler? Gördüklerini nasıl tanımlayacaklar? Nerelere başvuracaklar?..

UÇANDAİRE GÖZLEMİ yapmak kolay bir iş değil. Birçok ayrıntıya aynı anda dikkat etmek ve bunları unutmamak gerekiyor.

Bazı gerçek olayların nasıl yanlış anlaşıldıklarını ve bazı olayların da nasıl aldatıcı olduklarını bilmekte fayda var.

Ne gördüklerini anlayamadılar

1978 Temmuz'unda İngiltere'de Manchester'da orta yaşlı bir çift, gökyüzünde asılı parlak kırmızı renkte bir çark görüntüsüne tanık oldular. Bir uçandaire gördüklerini düşündüler. Gerçekte bu konuyla ilgili hiçbir şey bilmiyorlardı. Televizyonda programlarını izledikleri gökbilimci **Patrick Moore**'a yazdılar.

Belki olayı tam olarak ifade edemediklerinden ya da Patrick Moore bir uçandaire uzmanı olmadığı ve daha önemlisi uçandaireleri tanımadığından, onlara, doğru sorular yöneltmedi. Gördüklerinin oldukça büyük bir göktaşı olabileceğini söyledi. Bu çift, altı ay sonra televizyonda tanınmış bir uçandaire araştırıcısı görene kadar konuyla ilgili daha fazla bir şey yapmadı.

Olayın gerçeği

Daha sonra onunla temasa geçip yaptıkları gözlemi anlattılar. Gördükleri her neyse, açıklıkla görmüşlerdi ki, bir göktaşı değildi. Bir göktaşı olması için çok büyüktü ve gün ışığında birkaç dakika görülmüştü (Göktaşları yalnız birkaç saniye için görülürler). Sonradan anlaşıldı ki, gerçek bir uçandaire gözlemi yapmışlardı. Çünkü bu olay sonradan birinci türden bir ilişki, yani bir uçandairenin uzaktan gözlemi olarak kabul edildi. Fakat ne olursa olsun, sonuçta bilgiler ebediyen kaybedilmişti. Ne yazık ki, Manchester olayı bu şekilde kaydedilen tek olay da değildi...

Cevap dahi alınamadı

İki yıl önce, yine aynı bölgede birkaç mil ötede yaşanmış bir başka olay daha var. Manchester Polis Birliği'nden dedektif **Norman Collinson,** sabah erken saatte görevinden dönerken gökyüzünde garip, beyaz bir disk gördü.

Doğal olarak, gördüğünü "yetkili makamlar" olarak bildiği yerlere bildirdi, cevap bekledi. Üstlerine bu olayı takip etmeleri için ısrar etti. Yazdığı raporun Savunma Bakanlığı'na ulaşmış olduğunu öğrendi. Bir cevap alabilmek için yaptığı bütün girişimler neticesiz kaldı. Açıkçası cevap vermek istemiyorlardı. Bakanlıktan ümidini kesince bölgedeki üniversiteye başvurdu. Fakat durum pek değişmedi. Çünkü aydınlatıcı bir cevap alamadı.

Civarda uçandairelerle ilgilenen kimseleri arayıp, adreslerini sorduğu zaman, böyle sıkıcı ve saçma şeylerle uğraşmamasını söylediler. Buna rağmen Collinson, bir uçandaire grubu ile ilişki kurdu. Ama pek tatmin olmadı.

Uçandaire araştırıcısı oldu

Collinson, bu olayda dışlandığını hissetti. Tepki olarak kendisi bir uçandaire araştırıcısı oldu. Sadece gözlemi ile ilgilenmeyi bıraktı. Her türlü uçandaire gözlemiyle ve bu konudaki teorilerle ilgilenmeye başladı.

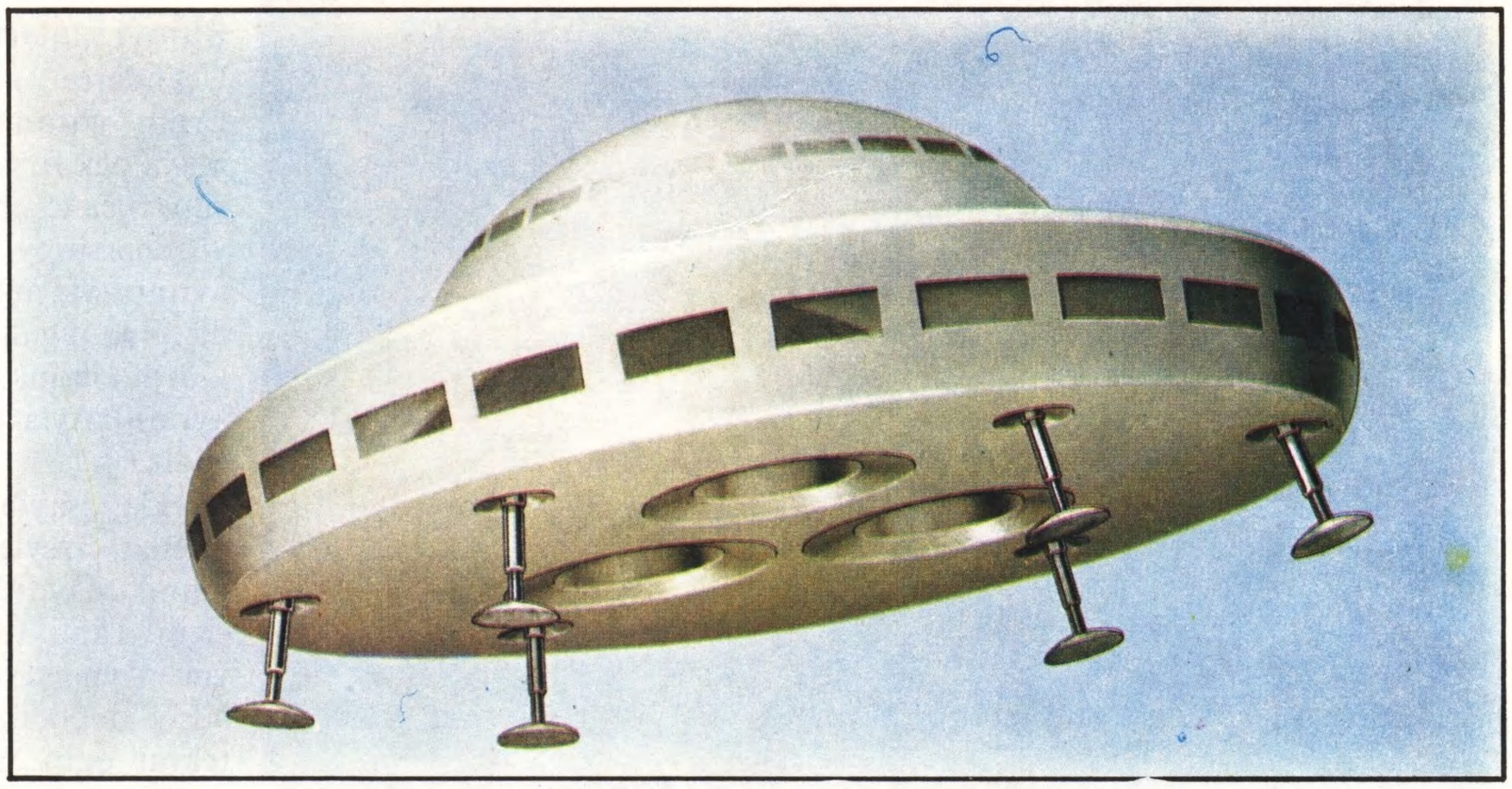

Bir bölüm uçandaire raporunda, uçandairenin basit yapısından çok, daha karmaşık tariflerine rastlanıyor. Bu çizimde, görüldüğünde ya da görüldükten sonra ortaya çıkan ayrıntılar yer alıyor. Fakat bir uçandaire yüksek hızda şimşek gibi geçerse, bu ayrıntıların ne kadarı hatırlanabilir (üstte).

Türkiye'den iki yanlış olay

1983 Temmuz'unda **A. Sanlı,** saat 22.00 dolayında evinin balkonundan baktığında, Adalar üstünde gökyüzünde çok parlak iki cisim gördü. Cisimler 10 dakika kadar öylece durduktan sonra, birbirine paralel olarak diklemesine denize düştüler. A. Sanlı'nın ilk izlenimi, tanımlanmayan uçan cisimler gördüğüydü. Oysa, onun gördükleri hava tatbikatında kullanılan aydınlatma mermileriydi.

Aynı yıl, ekim ayında **K. Alkan** gece 04.00 dolayında uyanıp pencereden baktığında, Çamlıca üstlerinde Ay kadar parlak bir cisim gördü. Dikkatle baktığında hareket ediyor izlenimine kapılıp, cismin fotoğraflarını çekmeye başladı. Oysa, o günlerde oldukça parlak görülen Venüs gezegenini görüntülemişti.

İncelemek şart

Görüldüğü gibi, bir uçandaireyle karşılaştığını sanan gözlemcinin gerçekten ne gördüğünü anlayabilmesi için birtakım ön bilgilere sahip olması gerekiyor. Uçandaire olduğu sanılan bir gözlemin ardında herhangi bir atmosferik olay da yatıyor olabilir. Nitekim birçok uçandaire raporu incelendiğinde uçaklar, gezegenler, yıldızlar, göktaşları, balonlar, uydular, bulutlar, çeşitli aldatmacalar ortaya çıkmıştır. Bu saydıklarımızın uçandairelerle karıştırılmasına çok sık rastlanılır.

Öncelikle cisim gözlendiğinde, yörüngesi, genel hareketleri, ışınım durumu ve genel özellikleri o anda incelenmeye çalışılmalıdır. Bunun yanı sıra, dünya yapısı bir cismin, bir gökcismi ya da atmosferik herhangi bir oluşum olup olmadığı klasik bilgiler ve mantık ölçüleri içerisinde açıklanmaya çalışılmalıdır.

Tabii, en iyisi bu cismin görüntüsünün elde edilmesidir. Edilemediyse diğer teknik olanaklar içinde bütün ihtimaller incelenmelidir. Eğer sonunda yapılan gözlem yine de tanımlanamamışsa, bu, bilinmeyen bir nesne, oluşum, bir ışık ya da tanımlanmayan uçan bir cisim demektir.

Gece görülen bu esrarengiz ışık, bir baryum bulutudur. 1970'lerde dünyanın elektrik ve manyetik alanları araştırmasının bir parçası olarak NASA tarafından yukarı atmosfere atıldı (üstte).

Başka tanıklar

Gördüğünüzün gerçek bir uçandaire olabileceğine inanıyorsanız, onaylayıcı tanıkları bulmak da önemlidir. Fakat, bu konuda size inanmayanlar, sizin açıkça gördüğünüzü göremeyenler olacaktır. Bu da hiç kimseye haber vermeyin anlamına gelmez. Onların da gördüklerinize katkıları olabilir, birtakım açıklamalardan sonra gördüğünüz, belki de tanımlanabilen uçan bir cisimdir.

Fotoğraf çekme

Erişebildiğiniz bir yerde fotoğraf makinesi varsa kullanın! Şaşırtıcıdır ki, o anda fotoğraf çekebilecekken çoğu kimse bunu becerememektedir. Hava karanlıksa, yaklaşık bir saniye gibi uygun bir poz süresi vermek gerekir.

Eğer hava karanlıksa, fotoğraf makinenizin pozunu kontrol edin. Bunlara dikkat ederseniz, iyi bir fotoğraf elde etme şansınız artacaktır. Tüm uçandaire gözlemlerinde, ya da benzeri cisimlerin fotoğraflarının çekiminde hep aynı hatalar görülüyor. Telaştan ya da heyecandan fotoğraf makinelerinin ayarları yapılmıyor.

Arabadayken

Bir arabadaysanız, önce kontağı sonra radyoyu çalıştırmayı deneyin. Çünkü, bir bölüm uçandaire olaylarının elektrik sistemlerinde parazite neden olduğunu destekleyen yeterli sayıda gözlem vardır. Bu belirti son derece önemlidir ve hatırlanmaya değer nitelikte bir özelliktir.

Optik yanılma

Cismi gökyüzünde gördüğünüzde birkaç çabuk deneme yapın. Başınızı oraya buraya döndürdüğünüzde bu cismin ne olduğunu gözleyin. Büyük olasılıkla hiçbir şey olmayacaktır, fakat bir iddiayı elemiş olursunuz. Bu, gözün optik sistemindeki ölü madde parçalarının genellikle uçandaireler sanıldığı şeklindedir. Eğer böyleyse cisim, gözünüzle birlikte hareket edecektir.

Süreyi kullanmak

Uçandaire gözlemleri genellikle kısadır. Cisim göründüğünde birini telefonla aramaya pek fırsat bulunamaz. Ayrıca, siz bu işi yaparken cisim alıp başını gidebilir de! Bu yüzden süreyi, cismi mümkün olduğu kadar ayrıntısıyla anlamak için kullanmak daha iyidir. Bu, uygulamayla gelişen bir ustalık ister. Gördüklerini farklı süreler sonunda bütün ayrıntılarıyla hatırlamak da ayrı bir beceri işidir.

331. sayfadaki uçandaire resmine bir dakika süreyle bakın. Ertesi gün, detaylarını mümkün olduğu kadar hatırlamaya çalışarak çizin. Tabii, tekrar bakıp kendinizi aldatmayın. Aynı şeyi bugüne kadar "BİLİNMEYEN"de çıkan uçandaire resimlerine bakarak tekrar edin. Sonra zaman birimini sık sık değiştirin, bir saatten bir haftaya kadar uzatın ve yeniden çizin. Detayları gittikçe daha iyi hatırladığınız, her aşamada daha iyi fark edeceksiniz.

Herkes gözlemini yazmalı

Cisim kaybolduktan sonra, varsa diğer tanıklarla, gördüklerinizin ayrıntılı tartışmasına girmeyin. Olayı kimin ve kime rapor edeceği üzerine anlaştıktan sonra, karşılıklı telefon ve adres isteminde bulunun. Gördüklerinizi yazın. Diğer tanıklara da gördükleri cismi ve olayın ayrıntılı tasvirini yazmalarını önerin. Her tanığın bunu bağımsız olarak yapması ve olay açıklığa kavuşana kadar diğerlerine söz etmemesi önemlidir.

Sonuçta, tüm tanıklarla beraber, ilk uygun fırsatta görülen cismin çizimi yapılmalıdır. Her tanık anlatımını bağımsız yapmalıdır. Diğerine bir şey söylememelidir. Böylece kimse diğerinden etkilenmeyecektir.

Örnek ülke: İngiltere

Uçandaire gözlemleri, özellikle İngiltere ve Amerika'da büyük ilgi görür. İngiltere, bu açıdan gerçekten örnek bir ülkedir.

Bu ülkede gözlemin bildirileceği kuruluşlar vardır. Gözlem öncelikle polise bildirilir. Anlatılan hikâyenin kontrol edilmesine önem verilir. Bazı olaylarda polis, Savunma Bakanlığı'na haber verir. Polis karakolları, İngiltere'de uçandaire raporlarına ve gözlem haberlerine alışkındırlar ve deney kazanmışlardır.

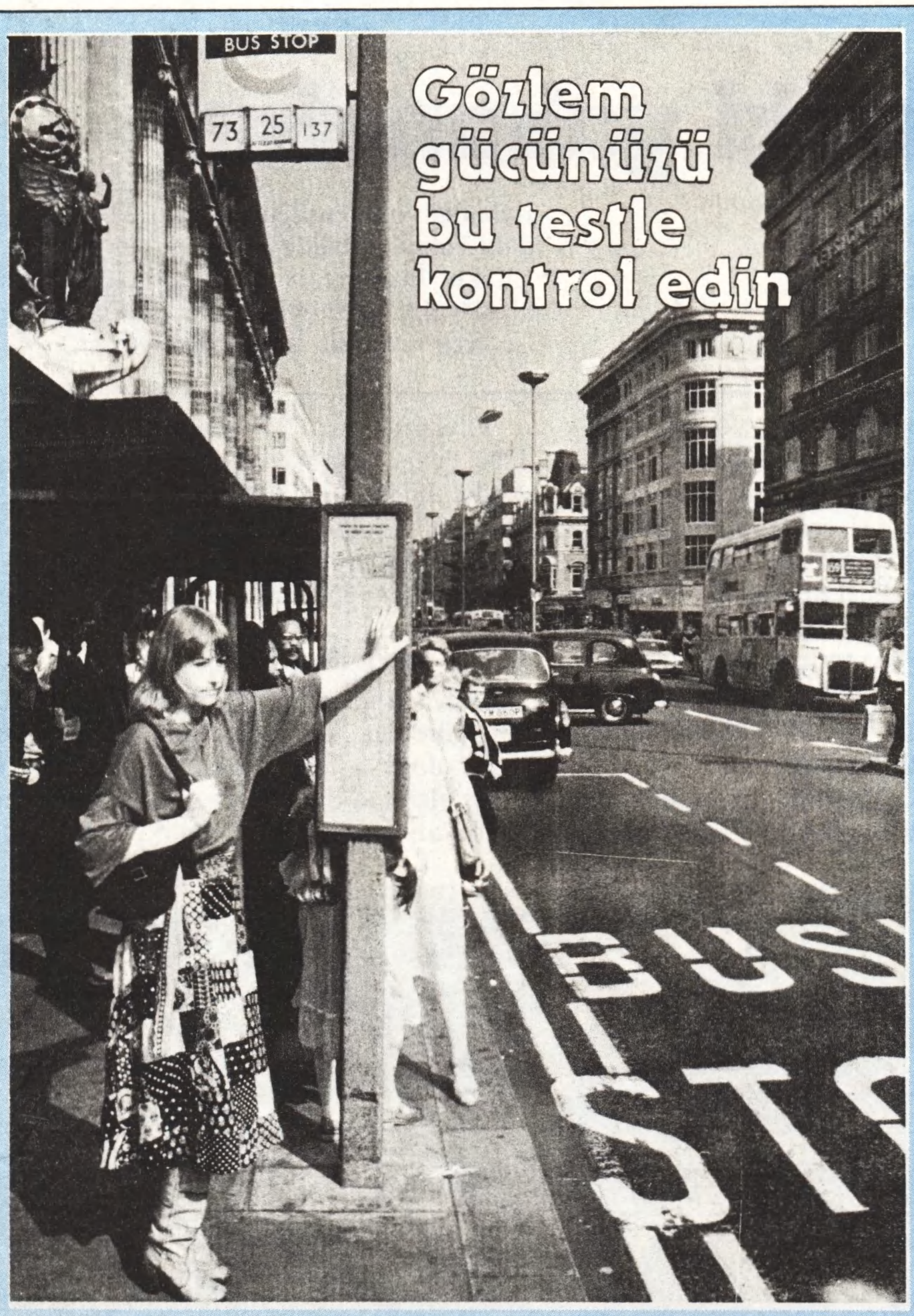

Bir uçandaireye tanık olursanız, en önemli şey ne gördüğünüzü tam olarak hatırlamanızdır. Bu testle, gördüğünüzü hatırlayıp hatırlamadığınızı kontrol edebilirsiniz. Resme sol tarafından başlayarak, 10 saniye süreyle bakın. Sonra durun ve resmi kapayıp ne gördüğünüzü hatırlamaya çalışın. Belleğinize dayanarak çizim yapın. Göreceksiniz ki, resmin orijinali ile sizin hatırladıklarınız arasında büyük farklar olacaktır.

Bu olayı, bir uçandaire gözlemi için aynen düşünebilirsiniz. Acaba belleğinizde nasıl bir iz bırakmaktadır? Büyük bir olasılıkla, silinmez bir anı olacaktır. Ama yapılan deneyler gösteriyor ki, kaza ve cinayet tanıkları aynı sonuçları vermemektedir, ki bunlar günlük gözlemler değildirler, istisnai olaylardır.

Bu resme baktıktan sonra, bir erkek, büyük bir olasılıkla duraktaki genç kızı hatırlayacaktır. Kadın gözlemci ise, genç kızın elbisesi ile ilgili detaylara dikkatini verecektir.

Hatıralarımız genellikle bizleri ilgilendiren konularla ilgilidir. Güvendiğimiz hatıralarımız, geçmişteki deneylerimizle ilgilidir ve biz bunu ararken kullanırız. Londra'ya yabancı biri, Londra'nın siyah taksilerini ve iki katlı otobüslerini resme baktıktan sonra hatırlayacaktır.

Ama aynı kişi, saatin kaç olduğunu veya otobüsün numarasını hatırlamayacaktır. Çünkü dikkati, hatırladıklarına önceden yönelmiştir. Halbuki bu resmin içerisine, bir uçandaire yerleştirilmiştir. Şimdi düşünün, ne kadar zamanda fark edebildiniz?

Bu deney sonucunda önemsiz bildirileri ayırt edebilirler. Ama yere inmiş bir cisim görüldüyse, o zaman polis, tanıkla görüşecektir. Hele bazı olaylarda polis görevlilerinin tanık olması, olayın değerini artıracaktır.

Bazı olaylarda bölgedeki askeri kuruluşlara haber verilir. Havaalanları yetkilileri de buna dahildir. Bir havaalanı yetkilisi bu tür bir gözlemi doğru olarak yorumlamalıdır. Çünkü onun uzmanlığı buna uygundur.

Radarında alışılmadık bir şey görünce, hemen anlayacaktır. Olayın reddi veya doğru yorumu böylece kolaylaşacaktır. İngiltere'de Savunma Bakanlığı, sivil yetkililerin onayladıkları olayları özellikle incelemekte ve araştırma yaptırmaktadır.

Özel kuruluşlar

Birçok ülkede, çok çeşitli şekillerde çalışan uçandaire araştırmacıları ve özel kulüpler vardır. Bunların bazıları dini kurumlar tarafından desteklenir ve korunurlar.

Bu kuruluşların çoğuna güvenilir. Ciddi araştırmalar yaparlar. Tanınmış uçandaire gözlemlerini listelerler ve adreslerini alarak olayı sonuna kadar izlerler. Bir gözlemde adı geçen yer, o listede yoksa orada muhakkak önemli bir gözlem olmadığı için yoktur.

Ayrıca ilginç gözlemleri, uluslararası kuruluşlara bildirmek de, bu alanda bir gelenektir. Bu tür uçandaire gözlemleri ile ilgili kuruluşların listeleri, dünyaca ünlü **"Flying Saucers Review"** adlı yayında bulunmaktadır.

Uluslararası uçandaire kuruluşlarının bazıları:
İngiltere: UFO Investigators, Network, 8 Whitethroat Walk, Brichwood, Warrington, Cheshire, England WA 36 PQ.
ABD: Center for UFO Studies, 1609 Sherman Avenue, Room 207, Evanston, Illinois, USA, 60201.

Daha fazla bilgi için:
Charles Bowier, *Uzaydan Gelenler:* Ruh ve Madde Yayınları, 1977.
Haluk E. Sarıkaya, *Uzaylılar ve Uçandaireler:* Milliyet Yayınları, 1975.
Giovanni Scognamillo, *Uzaydan Geldiler:* Koza Yayınları, 1974.
Toygar Akman, *Evren Boyutları ve İnsan:* Milliyet Yayınları, 1978.

Türkiye'de

Türkiye'de ise başvurulacak yer ya da kimseler, üniversite, rasathane ya da hava meydanlarında görevli uzman ve yetkili kişilerdir.

Özellikle bu kişiler arasında konuyla ilgili olan ve değerlendirmesine güvenilen kimseler olup olmadığının bilinmesi, öyle açıklamada bulunulması önemlidir. Çünkü uçandairelere inanmayan ya da bu konuyu ciddiye almayan bir ilgilinin gözleminizi değerlendirmesi pek istenir bir durum değildir.

Karanlıktaki yabancılar

BAZI ARAŞTIRMACILAR, uçandairelerin, bugünkü insanlar tarafından anlaşılması zor olan, başka bir hayatın yasalarına bağlı olduklarını ileri sürüyorlar. Bir uçandaire görmenin, gören kişilerin ruhsal durumlarıyla ilgili olduğu düşüncesi var. Fakat aşağıdaki 3 olay, herhalde böyle değerlendirilemez. Çünkü, İngiltere ve İspanya'dakinde radar alanlarında görünüyorlar. Fransa'dakinde ise, tren raylarına işaret bırakıyorlar.

"Havaalanında bir cisim var!"

Radar ve çıplak gözle gözlem: Ipswich yakınında, Bentwaters, İngiltere, 13 Ağustos 1956.

13 Ağustos 1956 gecesi, İngiltere'nin doğusunda Amerikan Hava Kuvvetleri, hava kontrol ve radar merkezlerinden biri çok meşguldü. Şimdiye kadar, sahte, birtakım radar görüntüleri tespit etmişlerdi.

Fakat, bu seferkiler kesinlikle bilinmeyen cisimlerin izleriydi. Burada anlatılanlar, Amerikan Hava Kuvvetleri tarafından Condon Raporu'na "radar görüntülerinde en şaşırtıcı ve alışılmadık olay" şeklinde geçti.

Havada hareketli bir cisim

İlk olay, Ipswich yakınında, Bentwaters'taki Amerikan Hava Kuvvetleri tarafından kiralanan bir radar istasyonunda başladı. Saat gece 22.55'di. Hava Kontrol Merkezi, 50 km doğuda, havada hareketli bir cisim belirledi. Hızı saatte 3200-6440 km arasında değişmekteydi.

Bentwaters üzerinden geçti. Hızlanarak batı tarafında 50 km'lik bir uzaklık içinde gözden kayboldu. Bu uçuş, radarda ayrıntılı olarak gözlenemedi. Fakat, yer kontrol kulesindeki görevli, yerden baktığında "yüksek hızda kırmızı parlak bir ışık" gördü.

O esnada, bir C-47 pilotu, Bentwaters'ın 1200 m üstünde Yer Kontrol ile haberleşiyordu. Aşağı baktığında, yer ve uçak arasında parlayan bir ışık gördü. Cisim Lakenheath yöresine doğru yol aldığında diğer radar istasyonu da olayı hemen belirledi.

Radar kaydediyor

Lakenheath'teki yer gözlemcileri de yaklaşan ışığı gördüler. Bir süre durdu. Daha sonra cisim, doğuya doğru hızla hareket etti ve görüş alanının dışına çıktı. Bir zaman sonra iki beyaz ışık daha görüldü ve kayboldu.

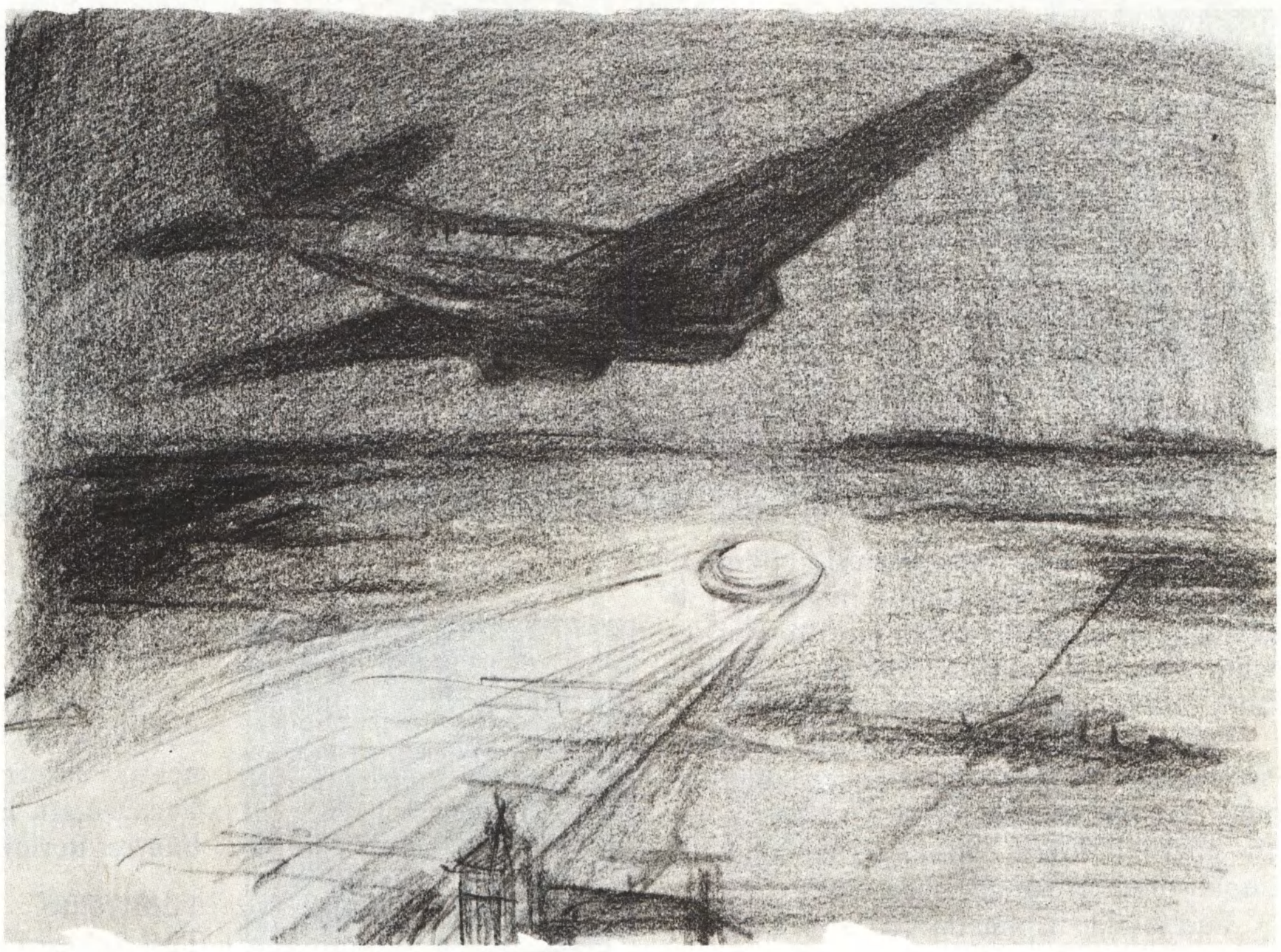

Bunu, iki merkez de doğruladı.

Lakenheath radar görevlisi ve gözlemcileri ile radar trafik kontrol merkezi, cisimlerin müthiş hızlarla yol aldığını, aniden durduğunu ve rota değiştirdiğini kayıtlarıyla doğruladı.

Lakenheath'teki Amerikalılar, kısa bir tereddütten sonra, durumu Bentwaters'taki Ana Denetim Merkezi'ne bildirdiler. Havaalanlarında tanıdık olmayan bir cisimle karşılaşmışlardı.

Uçağın arkasında beliriyor

O sırada bir Venom uçağı, merkez ile haberleşmekteydi. Birden uçağın yakınlarında bir cisim belirdi. Cisimle bağlantı kurulup uyarılmaya çalışıldıysa da, başarılamadı. Bunun üzerine uçak, cisme doğru yöneldi.

Pilot, cisimle ilgili izlenimlerini aşağıya bildirecekti. Uçak hedefe yaklaştığında bir süre cismi aradı. Fakat, radarda izlenen cisim bir anda uçağın arkasında belirmişti. Uçağın Yer Kontrol ile temas kurma girişimi de başarısızdı.

Amerikalı tanıkların dediğine göre, cisim, uçağın önlerinde parlak bir leke gibi durmaktayken birden arkalarında ortaya çıkmıştı. Daha sonra uçak, cismin arkasına dolanmaya çalışmışsa da başaramamıştı.

Sonuçta...

Bu bilgiyi, uçandaire olaylarını araştıran Colorado Üniversitesi'nde görevli Dr. **E. U. Condon**'un Amerikan Hava Kuvvetleri'ne verdiği sonradan öğrenildi. Bu olay, 1969 Şubat'ında Condon Raporu yayınlanana kadar gizli tutuldu. Daha sonra, Arizona Üniversitesi Yüksek Atmosfer Fizikçisi Dr. **James Mc Donald,** ayrıntılı bir çalışma yaptı. Condon Raporu'nda belirsiz tutulmuş olaylara ait genel bir görüş öne sürdü. Ona göre, uçandaireler; zeki davranışları, bilinçli ortaya çıkışlarıyla, kökeni bilinmeyen mekanik oluşumlar olarak açıklanmalıydı...

"İki garip yaratık"

Üçüncü türden yakın karşılaşma: Quarouble, Valenciennes, Fransa, 10 Eylül 1954.

Valenciennes'e uzak olmayan, Belçika sınırına yakın küçük bir Fransız köyü olan Quarouble'da, 10 Eylül 1954 gecesi alışılmadık olaylar cereyan etti. Gece yaklaşık 22.30 sularında 34 yaşındaki bay **Marius Dewilde,** küçük evlerinde kitap okuyordu.

Acayip bir cisim

Evin bekçi köpeği aniden havlamaya ve acı acı bağırmaya başladı. M. Dewilde, köpeğin evin dışında herhangi bir şey gördüğünü düşündü. Lambasını alarak dışarı çıktı. Sol tarafında kalan demiryolu hattı yakınında, birdenbire, daha önce hiç görmediği acayip bir cisimle karşılaştı. Herhalde çiftçinin birinin arabası ya da aracı diye düşündü. O anda köpeği de yanına gelmiş, üstüne sıçrayarak sevindiğini belli eden hareketler yapıyordu. İşte tam o esnada, sağından gelen bir ses duydu ve hemen oraya döndü. Karşısında, parlak ışıklar saçan yaklaşık bir metre boylarında iki garip yaratık duruyordu.

Giysileri dalgıçlarınkini andırmaktaydı. Çok kısa bacakları üstünde ürkek bir görünümleri vardı. Çok geniş omuzları olmasına rağmen, kolları yoktu. Kafalarında büyük bir başlık taşıyorlardı ve demiryolunda gördüğü garip şekle dönüktüler.

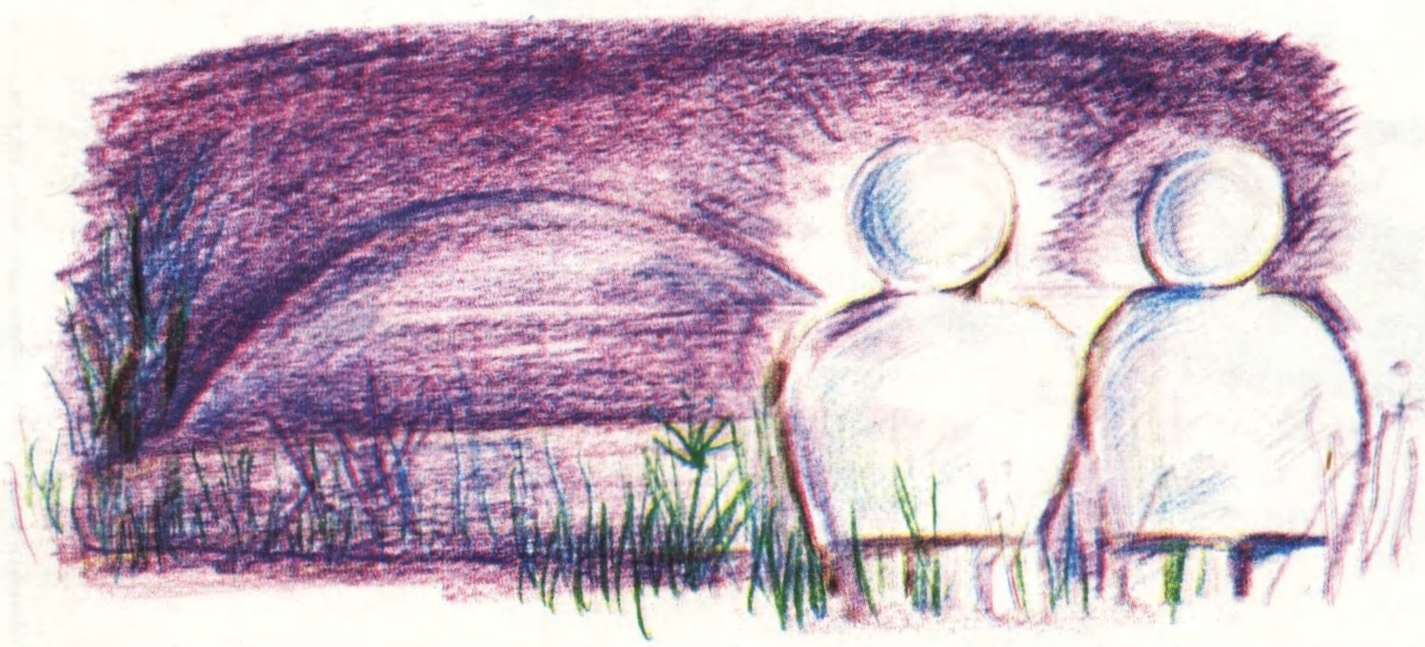

Çok kuvvetli bir ışık

Kısa bir tereddütten sonra şaşkınlığı geçti. Kestirmeden sessizce ilerleyerek yanlarına yaklaştı. Şimdi onların yaklaşık iki metre uzağındaydı. Birden etkileyici ve güçlü bir ışıkla gözleri kamaştı. Bu ışık, daha önce hiç görmediği cismin içinden bir yerden yayılıyordu.

Işın ona geldiğinde sanki dondu kaldı. Ne kımıldayabiliyor, ne de bağırabiliyordu. Bir tür felç oldum, diye düşündü. Dehşetle, iki yaratığın bir metre yakınından geçmelerini seyretti. Ne olduğunu bilmediği cisme doğru gidiyorlardı.

Gidiyorlar

Aniden ışık kesildi ve kendine geldi. Elini ayağını artık oynatabiliyordu. O sırada küçük yaratıkların cismin içine girdiklerini gördü. Cismin içinde bulunan kapı görünümünde bir bölmede kayboldular.

Bunu takiben cisim, bir helikopter gibi yerden yavaşça yükseldi. Islık gibi vızlayan bir ses çıkarıyordu. M. Dewilde bu sırada aracın altından buhar bulutuna benzer bir gazın çıktığını gördü. Cisim, (uzaygemisi ya da her neyse) yaklaşık 30 metre yükseldikten sonra, parlak kırmızı bir renk alarak doğuya doğru yöneldi.

Polisi inandırıyor

M. Dewilde, çok heyecanlanmış, âdeta şoke olmuştu. Karısını uyandırıp olanları anlattı. Sonra, doğruca köydeki polis karakoluna koştu. Olanları anlattığında, görevli polis memuru, onun aklını kaçırdığını sandı ve

başından savdı. Fakat, bir yolunu bulup komiserle görüştü. Komiser, panik içindeki bir adamın hikâyesine inandı ve onun şaka yapmadığına ve deli olmadığına karar verdi.

Cismin bir helikopter (örneğin kaçak mal taşıyan) olmadığı da ortaya çıktı. Çünkü tepedeki telefon telleri, iniş kalkışa engel teşkil etmekteydi.

Tren yolundaki izler

Bir gazeteci, M. Dewilde'nin zihninin birtakım etkilerden halüsinasyon görmüş olabileceğini öne sürdü. Fakat bu teori, birkaç işaret bulunduğunda çürüdü. M. Dewilde'nin cismin durduğunu söylediği yerdeki tren yolunun hattının sert demir ve tahtalarında, keskin ve derin bazı izler bulundu.

Demiryolu mühendisi, bu işaretleri yapan nesnenin en az 30 ton ağırlığında olması gerektiğini hesapladı. Ayrıca, yüksek bir ısı üretmiş olmalıydı. Çünkü, demiryolu hattı üzerine döşenen çakıl taşlarında aşırı yanma ve kararmalar bulundu. Herhalde tanık, olağanüstü güçlere sahip bir halüsinasyon yaşamıştı (!).

"Jumbo-jet kadar büyük cisim!"

11 Kasım 1979 Pazar akşamı. Salzburg'dan Tenerif'e uçan İspanya Havayolları'na ait bir uçak, Valencia'da bir sürprizle karşılaştı. Uçuş, dört saat gecikmeli olarak yapılmıştı. Bu rötar, turistlerin yorulmalarına neden olmuştu. Bu yüzden, büyük bir bölümü az sonra olacaklardan habersiz kalacaktı. Böylece, çıkacak panik ihtimali belki kendiliğinden önlenmiş oldu.

2 kırmızı ışık

Olay, uçak İbiza üzerinden geçtikten sonra başladı. Gazeteci **Juan J. Benitez**'e Kaptan Pilot **Lerdo de Tejada** olanları şöyle anlattı:

"Saat 11'den birkaç dakika önce, Barcelona'daki hava kontrol ile 121,5 megahertz radyo frekansı üzerinden ilişkiye geçtik. İstenilen ileşitim kuruldu, fakat karşıdan herhangi bir talimat gelmedi. Açık söyleyeyim, biraz şüphelendim. Çünkü uçuş trafiği ile ilgili bilgiler vermeleri gerekirdi. İşte tam o sıralarda, önümüzde iki güçlü kırmızı ışık gördük..."

"Bizimle oynadılar"

Kaptan Tejada, iki ışık taşıyan tek bir "şey" diye düşündü. Bu cisim sol arka taraflarına doğru üstlerine büyük bir hızla dalış yaptı. Kaptan diğer gelişmeleri şöyle özetledi:

"Onları ilk gördüğümüzde yaklaşık 16 km uzaktaydılar. Sonra üstümüze geldiler ve yaklaşık 1 km'ye kadar yaklaştılar. Kelimenin tam anlamıyla, bizimle oynadılar."

Bir jumbo-jet kadar

Kaptana göre cisim, bir jumbo-jet kadar büyüktü. Hızı ve yakınlığından ötürü, bu cisimle bir anda çarpışmak işten bile değildi.

Barcelona Hava Kontrol Merkezi'ne bu anlaşılmaz kovalamaca bildirilip ilişki kurulana kadar cisim, uçağın yanında sekiz dakika kadar kalmıştı.

Başka tanıklar da var

Uçağın kontrol donanımı ve diğer aksamı, olay sırasında pek etkilenmemişti. Otomatik pilotta bir ara arıza görülmesine rağmen, kaptana göre bu cisimden ötürü değildi.

Sonunda, Valencia'da Manises Havaalanı ile temas kuruldu. Zorunlu iniş için izin istendi. Böylece uçak, gece yarısından birkaç dakika önce yere indi.

Havaalanı Müdürü Senyor **Morlan,** hava trafiğini denetleyen memurların ve diğer personelin de alan üzerinde kırmızı ışıklı olağandışı bir cisim gördüklerini onayladı. Olaydan hemen sonra tanımlanmayan cismin yankıları sürdü. İspanya uçağının inişinden beş dakika sonra, iki F-1 tipi uçak, Los Llanos üzerinde benzer olayları yaşadılar. Anlaşılan, görsel bir temas söz konusuydu. Uçaklar, bir uçandaire tarafından bir dizi yakın karşılaşmalara maruz bırakılmışlardı.